

TY

TVÁ PRÁCE

TVŮJ NÁROD

Copyright © Nate Belkstrom 2003

Z anglického originálu *You, Your Job, Your Nation* přeložila Katarína Štěpáníková

Jazyková úprava Veronika Vajdová DiS., Zuzana Chalupová

Grafická úprava a návrh obálky Zuzana Chalupová

Fotografie na titulní straně Eva Motyková

V roce 2009 vydala Církev živého Boha sbor Frýdek-Místek ©

Tisk PROprint s.r.o. Český Těšín

1. vydání

Není-li uvedeno jinak, je citováno z Bible kralické a z Ekumenického překladu bible

Žádná část této publikace nesmí být reprodukována, rozmnožována nebo jakýmkoli jiným způsobem přenášena bez písemného souhlasu autora

ISBN 978-80-254-5637-8

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji své úžasné ženě Chris, která při mně věrně stojí po 28 let, a mým dvěma dětem Amy a Corey, kteří mě svými životy neustále inspirují.

Také děkuji Církvi Živého Slova v Redwood Falls, Minnesota. Je to milující kongregace se srdcem toužícím získávat svět. Poděkování patří i Reverendu Jimovi Kasemanovi a pastrovi Mac Hammondovi, kteří jsou těmi nejlepšími duchovními vůdci, jaké je možné mít.

Děkuji Julii Kopylové, která svou pílí a dovedností učinila tuto knihu dostupnou v ruském jazyce a děkuji Kataríně Štěpánikové, která ji učinila dostupnou v češtině.

Nate Belkstrom

OBSAH

<i>1. Kapitola</i> VŠE ZAHRNUJÍCÍ PLÁN	3
<i>2. Kapitola</i> BUDOVÁNÍ PEVNÝCH ZÁKLADŮ	7
<i>3. Kapitola</i> DOBŘÁ ZPRÁVA! SLOUŽÍTE NA PLNÝ ÚVAZEK!	14
<i>4. Kapitola</i> POROZUMĚNÍ SVĚMU POVOLÁNÍ PŘINÁŠÍ VÝSLEDKY!	23
<i>5. Kapitola</i> PO ČEM TOUŽÍ VAŠE SRDCE?	37
<i>6. Kapitola</i> VLIV NA NÁROD	46

3 Ty, tvá práce, tvůj národ

1. kapitola

VŠE ZAHRNUJÍCÍ PLÁN

Bůh je tak inteligentní! Jsem si jist, že nikdo proti takovému výroku nic nemá. Ježíš řekl, abychom šli do celého světa a zvěštovali Jeho dobrotu. Opět jsem pevně přesvědčený, že se mnou všichni souhlasíte. Bůh je tak inteligentní, že dokonce myslel i na to, **jak** provedeme to, co od nás žádá.

Logicky dojdeme k tomu, že Jeho plán pro nás, abychom šli do světa zvěstovat Jeho dobrotu, bude fungovat stejně v zemích prvního světa i v zemích třetího světa. Jeho plán bude fungovat stejně dobře pro lidi pracující v kanceláři, pro manuálně pracující nebo pro lidi v jakémkoliv jiném zaměstnání. Mladý nebo starý, bohatý nebo chudý, vysoce

Vše zahrnující plán 4

vzdělaný nebo se sotva základním vzděláním, občan země prvního světa nebo občan země třetího světa, Bůh má plán si použít všechny typy lidí na všech místech, aby zvěstovali lásku Jeho syna - Ježíše.

Předtím, než půjdeme dále, chci poukázat na něco zřejmého. Existuje mnoho efektivních způsobů, jak zvěstovat evangelium. Díky Bohu za každý z nich! Televize, rádio, internet, knihy, časopisy a křesťanská hudba jsou jedněmi z prostředků, skrze které si Bůh získává lidi. Má žena Chris se stala křesťankou před lety poté, co zhlédla v televizi známého evangelistu Billyho Grahama.

Každá z uvedených metod, a také další, které jsem nezmínil, je prospěšná a bude i nadále sloužit k dobrému.

Všechny tyto metody získávání lidí pro Krista mají něco společného: všechny stojí peníze. Některé stojí více, jiné méně, avšak všechny něco stojí. To neznamená, že to jsou špatné metody nebo plány. Jednoduše to znamená, že každá metoda má svou hranici - tou hranicí je částka peněz, kterou máte k dispozici.

Řekněme, že církve má 20 tisíc korun k dispozici na televizní vysílání. Na jednom kanálu by hodina vysílání stála přibližně 10 tisíc korun. Proto tou hranicí pro vysílání na jednom kanálu jsou dvě hodiny. Jsme zcela vděční za kohokoliv, kdo se během těchto dvou hodin dívá a komu to pomůže. Ale co s těmi, kteří se nedívají, nebo se nemohou dívat? Dotyčná církve si pomyslí: „Kdybychom jen měli více peněz, co všechno bychom mohli udělat!“ A tak je kvůli financím omezeno to, co oni vnímají, že by mohli udělat k získání lidí.

Vezměme v úvahu i jiné otázky. Televizní vysílání se přímo týká pouze několika klíčových lidí. Pastora nebo mluvčího, možná zpěváka nebo skupiny zpěváků, kameramanů, lidí na scéně apod.

A co ti ostatní? Je jednoduché říci, že každý jiný se může zúčastnit televizního vysílání tím, že jej bude finančně podporovat. Přesto, pokud nejsme opatrní, nedostaneme se tak na tenký led, když sdělíme (možná i podvědomě bez slovního vyjádření) většině křesťanů, že **podstatou** jejich role při získávání světa je částka, kterou dávají na podporu televizního vysílání nebo na jinou formu evangelizace?

Finančně přispívat na jakýkoliv druh evangelizace, kterou naše církve provozuje, je rozhodující. Já také přispívám, protože je to část Božího

5 Ty, tvá práce, tvůj národ

plánu pro každého křesťana. A přesto, je to ta jediná role nebo dokonce ta hlavní role, skrze kterou má tzv. průměrný křesťan v Božím plánu zasahovat svět?

A navíc, jak je to s těmi lidmi, kteří žijí v zemích třetího světa (kterých je přibližně 2/3 světové populace)? S jejich směšně nízkými příjmy si možná mohou dovolit dát na evangelizaci pouze pár korun jednou za čas. Budou tak mít ten pocit, že opravdu přispívají na Boží plán? Nejspíš ne.

Znám křesťany v Americe, kteří pravidelně finančně přispívají, a přece si nemyslí, že by měli velký podíl v „Božím týmu.“

Zanechává to v nás šířící pocit, že musí být víc - něco podstatného, čemu se nepřikládá taková důležitost, jakou si to zaslouží. Tento pocit, že „musí být něco víc,“ ve mně zápasil po mnoho let. Přivedlo mě to do bodu, kdy jsem se rozhodl napsat tuto knihu. Věřím, že vám pomůže a povzbudí vás při hledání vašeho významného místa v Božím plánu.

MŮJ PŘÍBĚH

Zde vám ve zkratce řeknu svůj příběh. Přijal jsem Ježíše do svého srdce, když mi byly čtyři roky. Vyrostl jsem jako křesťanské dítě a vždy jsem věděl, že v určité míře budu sloužit Bohu. V roce 1976 jsem dokončil biblickou školu a byl jsem připraven a ochoten sloužit Pánu.

V tom čase jsme s Chris čekali naše první dítě. Kvůli nedostatku lepších možností v té době jsme se odstěhovali zpět do našeho rodného státu Minnesota. Vrátil jsem se zpět do práce v restauraci, ve které jsem pracoval předtím, než jsem šel na biblickou školu. To byl můj „životní úděl“ po dalších šest let. Pracoval jsem často přesčas dlouhé hodiny a také jsem dobrovolně pomáhal v naší církvi, jak jen to bylo možné. Naprosto mě bavila práce v různých oblastech služby v církvi. Proto má frustrace z toho, že trávím příliš mnoho svého času v tzv. „světském zaměstnání“ s ubíhajícím časem narůstala.

Všechno, co jsem v té době skutečně chtěl dělat, bylo sloužit Pánu. Nicméně zdálo se, že nedělám nic jiného, než že chodím do práce a snažím se vydělat dost peněz na to, abych zaplatil účty. Sloužil jsem

Vše zahrnující plán 6

v církvi, ale měl jsem pocit, že Bohu dávám pouze zbytky a že má práce ze mě vysává to nejlepší. To mě vážně trápilo. Ale stejně jsem nevěděl, co s tím mám dělat. Pracoval jsem s křesťany i nekřesťany a zdálo se, že naší společnou hlavní motivací pro práci bylo vydělat si tolik peněz, kolik jen bylo možné. Čas ubíhal a má frustrace se stupňovala; a já jsem si znovu a znovu říkal: „Pane, přece musí být v životě něco víc než tohle.“

V nejnižším bodě svého života (jak hluboko jsem musel klesnout, abych viděl dno?) jsem zoufale křičel k Bohu, aby mi dal odpovědi. Už je to déle než 25 let a já se stále učím hodnotám odpovědí, kterým mě Pán začal vyučovat.

CO S BOŽÍM DOKONALÝM PLÁNEM EVANGELIA?

K tomuto bodu se později dostaneme. Nyní začneme pokládat základy porozumění naší práci. Mohli bychom spěchat a vybudovat budovu bez základů, ale objevily by se trhliny a naše konstrukce by nebyla pevná. Proto si v následující kapitole ukážeme pevné základní cihly pravdy, aby mohl Boží dokonalý plán hlásání evangelia ožít v každém z nás.

2. Kapitola

BUDOVÁNÍ PEVNÝCH ZÁKLADŮ

Podívejme se do listu Římanům 8:6. Pavel porovnává smýšlení těla a ducha:

Neboť smýšlení těla je smrt, ale smýšlení Ducha je život a pokoj.

Definujme si tělesnost. Neznamená to být zlý v tom smyslu, že někdo, kdo spáchá hrozný čin, je zlý člověk. Tělesný jednoduše znamená být přirozený, být lidský. Můžeme říct, že je to něco, co děláme BEZ ohledu na Boha.

Verš, na který se díváme, říká, že smýšlení těla je smrt. Smrt neznamená, že tvé srdce přestane bít a že tě pohřbí dva metry do země. Smrt znamená oddělení od Boha. Je to, jako by byl Bůh na jedné a ty na druhé straně a mezi vámi byla propast.

Budování pevných základů 8

Abychom to mohli porovnat v Písmu, podívejme se na dobře známý verš v listě Římanům 6:23: *Neboť odplatou za hřích je smrt, ale Božím darem je věčný život v našem Pánu, Ježíši Kristu.*

Odplatou za hřích je smrt, smrt opět znamenající „oddělení od Boha.“ Jakýkoliv hřích, který tě napadne, způsobuje oddělení od Boha, ať už je to cizoložství, pýcha nebo cokoliv mezi tím.

Dalším, co nás odděluje od Boha, je tělesné myšlení. Myšlení, které není tak strašně zlé, které je jen přirozené, nás oddělí od Boha STEJNĚ JAKO jakýkoliv hrozný hřích.

Teď to spojme s našimi pracovními zkušenostmi. Zeptejte se kohokoliv na světě, proč chodí do práce, a řekne vám, že proto, aby vydělal co nejvíce peněz, jak to jen jde. Zeptejte se většiny křesťanů stejnou otázku a odpoví vám podobně.

Jak říká americké pořekadlo: „Dlužím, dlužím, dlužím, proto do práce musím.“ Vezmeme-li v úvahu, že průměrný Američan utratí 115% svého výdělku, tak potřeba chodit do práce, abychom zaplatili účty, je silná.

Teď se zkuste zamyslet nad těmi dvěma uvedenými verši z listu Římanům. Pokud jdeme do práce a naší HLAVNÍ MOTIVACÍ je vydělat si tolik peněz, kolik je jen možné, zažíváme smrt (neboli oddělení) od Boha po většinu času svého dne!

Samozřejmě, že v práci dostáváme výdělek. To je požehnání od Boha i od člověka za dobře vykonanou práci. Často se stává, že lidé dostávají své výplatní pásky, i když nedělají svou práci dobře, až do doby, kdy je firma musí propustit.

Ano, dostáváme výplatu za svou práci, ale není to ten hlavní důvod, proč bychom měli chodit do práce. Naše práce je záležitostí srdce, tak jako i všechno ostatní v křesťanství je záležitostí srdce.

List Koloským 3:23 říká: *Všechno, cokoli děláte, činite celou duší, jako Pánu, a ne lidem.*

Tento úsek v Písmu se vztahuje na tvou práci.

1. Korintským 10:31 říká: *At' už tedy jíte nebo pijete nebo děláte cokoli, dělejte všechno k Boží slávě.* Máme pracovat, ne jen vydělávat peníze, a to pro slávu Boží, ctít svou práci Boha.

9 Ty, tvá práce, tvůj národ

Lidé mohou chodit do církve v neděli, číst Bibli a věrně se modlit každý den. Přesto, pokud je jejich motivací k práci hlavně vydělat si peníze, aby mohli zaplatit účty, zažívají oddělení od Boha PO VĚTŠINU ČASU SVÉHO DNE, protože obvykle lidé tráví více času prací než čímkoli jiným.

A aby to nebylo tak jednoduché, možná jste slyšeli někoho vyprávět svůj příběh, jak opravdu zasvětil svůj život Pánu. Ed Silvano v knize „Pomazaný pro podnikání,“ vypráví svou zkušenost z doby, kdy čerstvě uvěřil:

„Těšil jsem se na mládežnický tábor, jako se vězeň nemůže dočkat svého propuštění. Bylo to poprvé od doby mého obrácení, kdy jsem mohl strávit týden v Boží přítomnosti bez jakéhokoliv vyrušování a mohl být vyučován zkušenými učiteli. Nemohl jsem mít větší očekávání.

Při zahajovacím semináři jsem naslouchal svědectví jedné ženy, která byla velmi úspěšná ve svém světském povolání. Řekla nám, že po té, co uvěřila, spálila své vysokoškolské diplomy a vyhodila všechny své knihy. Během souhlasného přitakávání a nadšeného hromadného amen zdůraznila, jak je pro křesťana důležité nezůstávat v Egyptě, když je možnost procházet pouští s Bohem. Vyprávěla nám příběh za příběhem o věřících, kteří uvázli ve špinavém bahně tohoto světa poté, co byli nalákáni k cestě za slibnou světskou kariérou, než aby se raději věnovali službě na plný úvazek. Mnoho z těch lidí se stalo velkými boháči, ale opustili svou cestu s Bohem. Její nepochybně jasný vzkaz byl „bud' chudý a zbožný, nežli bohatý a světský.“

Tolik se mě dotklo její svědectví, že když jsem se vrátil domů, řekl jsem svému otci, že chci se svými studiemi skončit a že chci okamžitě sloužit na plný úvazek v církvi. Vysvětlil jsem mu, že Ježíš má přijít brzy, že tento svět bude spálen a že každý den se počítá.

Můj otec ještě nebyl věřící, ale byl velmi moudrý a úspěšný. Položil mi ruku na rameno a řekl mi: „Synu, nevím mnoho o Bibli ani o Ježíši Kristu a ještě méně o Jeho příchodu, o kterém víš tak jistě. Ale jedno vím: studování a tvrdá práce ještě nikdy nikomu neublížily. Myslí ti to a doposud jsi měl vynikající známky. Proto zůstaň u toho a už nikdy za

Budování pevných základů 10

mnou nechod' s tak hloupou myšlenkou, protože jestli to ještě uděláš, tak tě přerazím!"

Byl jsem ohromen jeho necitlivostí a v sebeobraně jsem začal vášnivě blábolit o rizicích, která úspěch ve světě nabízí, a jak jsem nevěřil, že by mi Bůh mohl dále důvěřovat, že zůstanu pokorný, když uspěji. Upřeně na mě pohlédl a prohlásil: „Synu, pouze ti lidé, kteří mají alespoň špetku pokory, jsou ti, kteří mají úspěch. Ti, kteří neuspějí, už jsou pokořeni svým selháním. Jdi dál, uspěj, a pak se pokoř tím, že to odevzdáš Pánu. Poslouchej, co ti říkám, a udělej to, jinak to, co jsem ti řekl před malou chvílí o tom, co ti udělám, přejde z možnosti do jistoty.“

Když se dívám zpět, uvědomuji si, že tato otevřená výměna názorů byla tou nejlepší kariérou radou, kterou jsem kdy mohl dostat, a i když o tom otec nevěděl a neřekl to 'křesťanským slovníkem,' bylo to biblické."

Pracovat na trhu ze špatných důvodů nebo **nepracovat** na trhu ze špatných důvodů vede k frustraci a zklamání. Víím to. Byl jsem jedním z těch frustrovaných a zklamaných lidí.

NETŘÍSKAJ JIM TO O HLAVU

Někteří lidé by řekli: „Ano, práce má duchovní záměr a naše práce má význam, protože poskytuje možnosti k tomu, abychom se sdíleli o naší víře s ostatními. Znamená to, že naše práce je významná tehdy, když otevřeme svá ústa a sdílíme se o evangelium Ježíše Krista s ostatními.“

V žádném případě o tom nepochybuji. Nicméně i za cenu toho, že to bude znít neduchovní, bych chtěl říci toto: pokud vidíme význam naší práce POUZE jako příležitost k promlouvání naší víry, limituje to smysl naší práce. Pro příklad řekněme, že Sally pracuje v malé kanceláři se šesti zaměstnanci. Pokud hlavním důvodem práce Sally je, že bude mluvit o své víře v práci, pravděpodobně některé věci uspěchá a své spolupracovníky zanechá s pocitem, že byli právě praštěni evangelium o hlavu. Je to, jako když jede auto s rozsvícenými dálkovými světly naproti srně, která stojí na cestě. Způsobí to, že srna ustrne, i když cítí blížící se nebezpečí. Hodně světla najednou může být příliš!

11 Ty, tvá práce, tvůj národ

Jakmile jim Sally takto naservírovala svou víru, ostatní ani neměli zájem pochopit, co tím vlastně chtěla říci. Získali tak akorát špatný dojem z 'biblického křesťanství.' Ve skutečnosti ji to pravděpodobně, minimálně do určité míry, odcizilo od jejích spolupracovníků.

A navíc, pokud jejím jediným duchovním významem práce je sdílet se o své víře, nebo jestliže už tak učinila, pak po zbytek času své práce v té kanceláři zůstane pocitově hluboce nenaplněná.

Sally se vždy může sdílet se svými klienty nebo zákazníky, kteří přijdou do její kanceláře, ale pokud bude troufalá a provokativní, nepotrvá dlouho a nějakému zákazníkovi to začne vadit. Zanedlouho se to dozví šéf, který už možná zná názory na ni od ostatních z kanceláře, a nahněvaný zákazník mu jen potvrdí to, co už slyšel od ostatních zaměstnanců.

Sally se může ocitnout v jedné z následujících situací: může buď pokračovat se sdílením se o své víře a být propuštěna, anebo se přestane sdílet o své víře a ztratí tak duchovní naplnění ze své práce. Sally si pravděpodobně uvědomí, že potřebuje platit účty a její životopis by nevypadal moc dobře, pokud by přišla o práci. Proto neochotně souhlasí, že si svou víru v práci nechá pro sebe.

Po zbytek času stráveného v kanceláři, ať už jsou to měsíce, roky nebo desítky let, cítí Sally vnitřní prázdnotu, co se týče smyslu jejího života. Navíc se s největší pravděpodobností bude cítit „pronásledována pro spravedlnost.“

Ne každá situace může skončit tak negativně, jak jsem právě popsal. Abychom měli zdravý pohled na práci, je nezbytné vidět za ní něco víc než jen příležitost k vyjádření své víry.

PROČ TEDY PRACUJEME?

Možná si myslíte: „Dobrá Nate, pokud naším hlavním důvodem, proč pracujeme, není vydělávat peníze ani to, abychom využili možnosti sdílet se o své víře, pak co je hlavním motivem chození do práce?“ Jsem rád, že se ptáte na tuto otázku.

Budování pevných základů 12

Hlavním důvodem, proč chodíme do práce, je oslavovat (můžeme také říci ctít) Boha a být dobrým správcem nad tou částí země, kterou nám On dal a za jejíž správu jsme zodpovědní! Je to tak jednoduché. Nemůžeme vždy mluvit o své víře s nevěřícím člověkem v práci, ale vždy můžeme mít srdce nastavené ke ctění Boha ve všem, co v práci děláme.

Práce není prokletí. A přesto mnoho lidí žije tak, jako by byla. Skutečnost je taková, že práce existovala už **před** pádem člověka v zahradě Eden. Je zřejmé, že práce byla i po pádu člověka; a co si mnoho lidí neuvědomuje, že práce bude existovat **navždy!** Kniha Zjevení popisuje naši věčnou práci, a tou je vládnout a kralovat spolu s Ježíšem Kristem na věky věků.

Vraťme se k 1. listu Korintským 10:31 a k listu Koloským 3:23. Jde zde o jednoduchou a přesto hlubokou pravdu a o život měnící princip pro každého, kdo pracuje v tak zvané „světské práci.“ Tou pravdou je, že pro křesťana neexistuje nic takového jako světská práce, protože jakákoliv práce, která je legální, morální nebo etická, může být provedena k Boží slávě, a to ji činí duchovní.

Pak, když pracujeme z důvodu, abychom poctili Boha, přijdou příležitosti ke sdílení vaší víry s ostatními na pracovišti, protože oni na vás uvidí radost, pokoj a spokojenost, které se ve vašem životě projevují v těžkých dnech, v dobrých dnech a snad nejdůležitěji – ve dnech každodenní pracovní rutiny.

Pokud každý věřící člověk půjde do práce plně přesvědčen o tom, že svou prací může uctívat Boha a že každá tvořivá činnost v práci je formou péče o Boží dílo, naše města budou proměněna. A ještě lépe, my budeme proměněni. Pokud školník zametá podlahu, úředník zadává transakci nebo makléř uzavírá obchod a pokaždé to dělají s vyjádřením chvály Bohu, království Boží bude nepochybně viditelné v celém městě.

Nebude to trvat dlouho a lidé se začnou ptát. Pak můžete udělat to, co říká 1. Petr 3:15: *Bud'te vždy připraveni dát odpověď každému, kdo vás požádá o zdůvodnění naděje, která je ve vás, a to s krotkostí a úctou.*

Předtím, než uzavřeme tuto kapitolu, řekneme si tři podstatné definice týkající se práce:

13 Ty, tvá práce, tvůj národ

První je definice práce. Práce je **denní** invaze křesťanského vlivu zasahujícího svět. Tato definice pochází od proslulého misionáře Oswalda Chamberse. Myslím, že je skvělá. Nikdy jsem nečetl definici práce, kterou bych považoval za stejně dobrou. Obzvláště se mi líbí slovo „invaze.“ Každé pondělní ráno křesťanství napadá svět svým vlivem, POKUD chápeme důležitost práce.

Druhá definice se týká pracujících. Pracující křesťan, a opět se jedná o jakoukoliv práci (nezáleží na typu), je **služebník Ježíše Krista na plný úvazek**. Znáte to, jak křesťané slovíčkaří s výrazy o službě na „plný úvazek“ a „částečný úvazek.“ Jednoduše přijměte, že ať děláte cokoliv, Bůh vás vidí jako ve Své službě na plný úvazek. (Více na toto téma v následující kapitole.)

Třetí definicí je definice pracoviště. Není důležité, jaké nese jméno, Bůh vidí všechna pracoviště jako komunity lidí, kteří potřebují Ježíše.

Když spojíme tyto tři definice, dostaneme toto: křesťan v práci znamená **„invazi křesťanského vlivu plno-časovými služebníky Ježíše Krista zasahující komunity lidí, kteří potřebují Ježíše Krista.“**

Jakmile se křesťané začnou dívat na svou práci tímto způsobem, učiní tak velké kroky k porozumění toho, co znamená Boží mistrovský plán evangelia.

Naše společnost a naše křesťanská kultura nám elegantně rozdělila život do dvou kategorií: do duchovní a tělesné. Církevní záležitosti jsou obvykle brány jako duchovní, zatímco ostatní aspekty života jsou považovány za tělesné. Církev, čtení Bible, modlitba, chození k lidem domů, mluvení o Ježíši apod. je považováno za duchovní. Umývání nádobí, praní, údržba auta, chození do práce apod. je považováno za tělesné.

Neučí to ani Bible, ani židovská kultura. V mysli Židů ve Starém zákoně bylo VŠE, co se týká života, považováno za duchovní. Čas strávený v synagoze, čas s vaší rodinou i čas strávený v práci, to vše bylo považováno za službu prováděnou k Pánově cti. Pokud to tak není, pak máme velké problémy s některými biblickými verši.

3. kapitola

DOBŘÁ ZPRÁVA! SLOUŽÍTE NA PLNÝ ÚVAZEK!

V křesťanství existují výrazy, které jsou používány mnoha lidmi. Jedním z nich je „křesťanská služba na plný úvazek.“ Obvykle se tak mluví v souvislosti s někým, kdo pracuje plno-časově, jako např. pastor, misionář, nebo jde o jiný druh práce v církvi, která zabírá čtyřicet hodin týdně. Souhlasím s tím, že tito lidé jsou v křesťanské službě na plný úvazek.

Nicméně pokud **pouze** tito lidé jsou v plno-časové službě, pak musíme dojít k závěru, že všichni ostatní křesťané (přibližně 98%) slouží pouze na částečný úvazek. Křesťany tedy řadíme do těchto tříd: na ty, kteří slouží na plný úvazek, a na ty, kteří slouží na částečný úvazek.

15 Ty, tvá práce, tvůj národ

Problémem je, že **Nový zákon tyto výrazy NEpoužívá**. Šokující zpráva zní, že když byl psán v prvním století Nový zákon, v mysli lidí bylo, že v plno-časové službě Ježíši byl **každý** věřící člověk!

I když každý věřící sloužil na plný úvazek, nesloužil na plný úvazek v církvi. Za jejich plno-časovou službu bylo považováno jakékoliv zaměstnání v životě, které v té době měli. Tesaři, farmáři nebo jakékoliv povolání, které ovlivňovalo způsob jejich každodenního života.

Denní motivace řádového křesťana byla stejná jako motivace těch, kteří byli vedoucími v církvi. Ctěte Ježíše vším, co děláte, a ať vaše světlo svítí na všechny, se kterými se setkáte.

Znárodně si tuto situaci: střední škola má dva ragbyové týmy: „tým A“ a „tým B.“ Podívejme se na rozdíl mezi těmito dvěma týmy. Tým A hraje v páteční večery. Tým B může hrát v úterý po škole nebo v jakýkoli jiný nedůležitý čas. Tým A má ty nejzkušenější 'roztleskávačky,' zatímco tým B nemá žádné.

Pravděpodobně se nejvíce fanoušků, kteří se zajímají o sport, přijde podívat na zápas týmu A. Na druhé straně se diváci týmu B skládají většinou z blízkých příbuzných a pár přátel hráčů. Zápasů týmu A se obvykle účastní pochodující skupina a předvádí rozohněné ztvárnění populárních písní. Tým B obvykle nemá žádnou živou hudbu během svých zápasů.

V souhrnu, obzvláště pokud žijete v menším městě jako já, je zápas týmu A velkou událostí i pro širokou veřejnost, zatímco zápas týmu B je téměř o ničem.

Otázka pro vás: považuje křesťanská církev ty, kteří slouží na plný úvazek, za tým A a ty, kteří pracují ve „světském zaměstnání," za tým B? Podle mého názoru ano. Když jsem pracoval, přesně tak jsem se cítil. Neděle pro mě byla událostí týmu A, zatímco pondělí až pátek byl typický tým B.

Řekněme, že Pepa z místní církve má opravdové srdce pro Boží věci, více než má většina lidí. Jak často je Pepa povzbuzován jít na biblickou školu, aby se vyškolil za pastora, misionáře nebo „alespoň“ za vedoucího mládeže? Co se stane s bankovním světem, světem vzdělávání, s finančnictvím atd., pokud se všichni Pepové na světě

stanou plno-časovými služebníky? Myslíte, že je možné, aby si Bůh vybral některé Pepy z těla Kristova, aby měli světské zaměstnání, ať už navštěvují biblickou školu či nikoli?

Nyní budu tak odvážný, že řeknu, že z Boží perspektivy je **každý křesťan členem nebeského týmu A!** Neexistují žádní druhořadí, podřadní, nedůležití členové Božího království! A přesto, kolik poctivých křesťanů sedí v církvi, neděli co neděli, a vidí se tímto způsobem?

Nedopomohli vedoucí v církvi, aniž by si to vůbec uvědomovali, svými frázemi a postoji podpořit tuto myšlenku o vyšší a nižší třídě? Prosim, nezlobte se na mě. Přesto, kolikrát už jsme slyšeli příběh, který zní nějak takto:

„Pracoval jsem ve světě, ale pak se mého života chopil Bůh a povolal mě do služby; a nyní sloužím na plný úvazek.“ Ano, Bůh opravdu povolává malé, velmi malé procento svého lidu, aby vykonávali plno-časovou službu. Možná kolem 5% křesťanů. Avšak to neznamená, že zbylých 95% lidí není povoláno. Jednoduše to znamená, že jsou povoláni na **jiná** místa.

KAZATELNY A SHROMÁŽDĚNÍ

*„Můžeme předpokládat, že se Bůh chce projevit v obchodní sféře. Proto by v dnešní době pro ty, kteří jsou pomazaní do služby na trhu, měla být zasedací místnost tím, čím je kazatelna pro pastora, a lidé v jejich sféře vlivu tím, čím je shromáždění pro ustanoveného služebníka. Názor, že obchodní sféra je méně duchovní místo než církev, je mylný.“
(Ed Silvano, Pomazaný pro podnikání)*

Dobrá Nate, pokud tvrdíš, že každý věřící je povoláný do Božího týmu A jako pracující na plný úvazek, kde jsou tedy ponecháni pastoři a ostatní vedoucí církve? Není naše povolání lepší než povolání kohokoliv jiného? Řekl bych, že naše povolání jako pastoři atd. není lepší než povolání jiných, je jen jiné.

17 Ty, tvá práce, tvůj národ

KDO TRÉNUJE TÝM?

Uvedeme si ještě jednu ilustraci ze sportovního prostředí (omlouvám se těm, kteří nefandí sportu). Každý tým má svého trenéra. **Pastoři jsou jako trenéři.** Trenéři zodpovídají za své týmy! Trenéři promýšlejí strategie, trénují hráče a používají každého hráče podle jeho individuálních schopností.

Pastoři jsou pastýři nebo vůdci svých stád. Vedou své sbory, promýšlejí strategie, trénují lidi a používají dary a schopnosti lidí, jak je potřeba.

Běda tomu hráči, který se zmocní trenérovy autority. Stejným způsobem věřím, že Bůh říká „běda těm členům církve, kteří se vzpírají pastorovu vedení.“ 1. Timoteova 5:17 říká, že ti, kteří mají namáhavou službu kázání a vyučování, jsou hodni dvojí cti.

Přesto jako pastoři a vedoucí církví si musíme dávat pozor, abychom neprosazovali názor, že jsme v nějakém směru lepší než ostatní. Máme pouze jiné povolání, a tím je povolání trenéra týmu.

Když už jsem řekl tohle, teď se dostáváme k té napínavé části! Kdo má hrát ten zápas, trenér nebo hráči? Bezesporně hráči! Kdo má hrát tu hru života v církvi? Kdo má opravdu žít svou křesťanskou víru tam, kde to má smysl? Jsou to ti, kteří pracují na trhu v obchodní sféře. Když jsem pracoval ve světském zaměstnání, každé pondělní ráno jsem byl obklopen lidmi, kteří potřebovali osobní vztah s Ježíšem. Jako pastor, když jdu do své kanceláře v pondělí ráno, už nejsem obklopen potřebnými. Většina z nich pracuje na svém pracovišti, kde pracují i členové mé církve.

Pastoři mají trénovat, hráči mají hrát. Ve sportu pokud se trenér žene příliš daleko na hřiště, může být jeho tým dokonce i penalizován! Trenéři trénují. Hráči hrají zápas. Pastoři vedou a učí své lidi a lidé mají hrát tu velkou hru každodenního života jako členové Božího týmu A ve světě, kam Ježíš prohlásil, že posílá své lidi!

Následující příběh z knihy „Pomazaný pro podnikání“ od Eda Silvosa představuje, jaký dopad na svět může mít jeden křesťan:

„Jeden vedoucí pracovník byl věřící od dětství, a přesto byl velmi skeptický, co se týče nadpřirozené dimenze Božího království. Měl

Po čem touží Vaše srdce? 18

pochybnosti do doby, než prožil mocné setkání s Pánem, které způsobilo obnovu všech aspektů jeho života, včetně jeho obchodní kariéry.

V den, kdy se dozvěděl, že bude vedoucím zaměstnanců na svém oddělení, začal rychle jednat. Následující den přišel do práce dříve než ostatní a žehnal místo každého zaměstnance na svém oddělení. Dělal to den za dnem a brzy nato došlo k výrazné změně v duchovní oblasti. Začalo to být zřejmé, když se nemocenské a úroveň sporů na jeho oddělení začaly výrazně snižovat oproti zbytku té firmy. Vrchní ředitel požádal toho vedoucího o vysvětlení. „To je Bůh!," řekl a pak pokračoval ve vysvětlování, jak pokryl své oddělení modlitbami. Přesně v ten okamžik si získal u svého šéfa velkou přízeň.

Když bylo rozhodnuto o vybudování nové korporační centrály, byl křesťanský vedoucí pověřen do čela projektu. Od doby, kdy začali kopat, až po dokončení vybavení, se ujistil, aby všechno bylo pokryto modlitbou. Vedoucí pracovník oddělení, který měl na starost záznamy nehod na tomto projektu, k němu přistoupil v rozpacích z toho, že nejsou vedeny skoro žádné nehody během stavby. Podrobně prohlédli záznamy, aby zjistili, zda nebylo udáno méně záznamů anebo zda někdo záznamy nefalšoval. Zjistili, že všechno je v naprostém pořádku, ale stále nechápali, že počet nehod je o tolik nižší, než se očekávalo. „To je Bůh!," řekl křesťanský vedoucí a podal jim stejné vysvětlení, jako svému šéfovi.

Jako vedoucí, zodpovědný za projekt stavby, byl požádán o proslov k odevzdání do veřejného užívání. Využil této příležitosti, aby vzdal Bohu veškerou slávu a aby požehnal všechny přítomné.

Tyto dvě události byly pouhým začátkem. Klíčoví lidé ve společnosti, včetně křesťanského vedoucího, pracovali na knize o ochraně životního prostředí v době, kdy firma podala nabídku na uzavření významné mezinárodní sdělovací smlouvy. Čas k udělení té nabídky se rychle blížil a hrozilo, že ji získá někdo jiný. Vrchní ředitel, který nebyl křesťanem, přišel za křesťanským vedoucím s žádostí: „Můžete se zeptat toho svého Boha, co musíme udělat, abychom vyhráli tu nabídku?" Křesťanský vedoucí to udělal, naslouchal slovu od Pána, a když ho

19 Ty, tvá práce, tvůj národ

přijal, ohlásil svému šéfovi: „Nejsem si jist, zdali je to od Pána, ale to je to, co bych udělal já.“

Navrhl, aby použili onu knihu o životním prostředí. Vrchní ředitel se řídil radou křesťanského manažera, šel na schůzi a prezentoval informace o životním prostředí, i když to nemělo nic společného s navrhovanou nabídkou. Pak následovaly dva týdny, kdy nedostali žádné zprávy ze strany nákupčích, kteří měli zvažovat nabídky. Pro křesťanského vedoucího to byl čas zkoušky. Udělal správně? Slyšel Boha? Ale nakonec přišla zpráva, že získali smlouvu hlavně z toho důvodu, že byli jediní nabízející, kteří měli ekologický plán. Později tuto zakázku prodali a vydělali na ní přibližně 1 miliardu dolarů. Netřeba zmiňovat, že přízeň křesťanského vedoucího výrazně stoupla v očích nejvyššího vedení.

Asi před rokem měl tento vedoucí pracovník přednášku o tom, jak řešit budoucí nedostatek energie pro více než 100 průmyslových odborníků mezinárodního fóra. Ke konci přednášky citoval z knihy Genesis a mluvil o tom, že je potřeba, aby se lidé stali zodpovědnými správci v Božím zájmu a začali se starat o přírodu. Vytvářet takovouto výzvu s biblickými principy není politicky správné. Pochopitelně se dostavily smíšené reakce, některé byly dokonce nepřátelské. Později, když se zástupci sešli v baru, se znovu rozpoutala diskuze na toto téma. Byla tak intenzivní, že každý souhlasil s tím, aby o tom hned promluvil více!"

Skupina odpochovala zpět do sálu, kde tento křesťanský obchodník mluvil o Bohu stvořiteli, o našem správcovství na zemi, o Ježíši a o naší záchraně. Je až neuvěřitelné, kolik žádostí o modlitbu posluchači předkládali. Jakmile se začal modlit a žehnat těm, kteří měli zájem, přicházelo dopředu více a více zástupců, a nakonec vkládal ruce na každého člověka v místnosti. To nebylo probuzenecké shromáždění, ale byla to konference více než 100 vysoce kvalifikovaných manažerů z oblasti energie z několika národů. Existuje pro to biblický text, který najdeme v Lukáši 16:16:

Slovo o Božím království je kázáno a každý se do něj násilně tlačí. (přel. z angl.)

Když jsem pracoval na tomto úseku své knihy, zkoušel jsem zavolat tomuto křesťanskému obchodníkovi. Nemohl jsem se mu dovolat, protože byl právě na slavnostní hostině. Své otázky jsem mu tedy předložil skrze našeho společného přítele. Ovšem to, co se dělo na hostině, bylo velmi vzrušující. Klíčoví manažeři oslavovali hmatatelný důkaz Božího království - roční bilanční výkaz. V roce 1996, kdy náš křesťanský vedoucí přebрал vedení, dlužila firma přibližně 13 miliónů dolarů, ale v roce 2001 firma dosáhla zisku v hodnotě 1,3 miliónu dolarů! Řekl: „Nestalo by se to, kdyby nezasáhl Pán.“

Teď byste možná řekli: „To je dobrý příběh, ale jak se to vztahuje ke mně? Nejsem vedoucí pracovník ve velké firmě.“ Pokud si to myslíte, ztrácíte pointu. Co třeba Josef, který byl vězněm? Co Nehemiáš, který byl sluhou? A co Daniel, zajatý otrok v bezbožné zemi? A Ester, která se účastnila soutěže krásy, vyhrála a byla Bohem použita, aby vysvobodila židovský národ ze záhuby?

Každý z výše uvedených lidí začal úplně nebo téměř úplně od začátku. Každého z nich si Bůh použil, aby měli ještě větší vliv než náš vedoucí pracovník. Když pracujeme, abychom ctili Pána, On si použije jakoukoliv naši práci a způsobí rozdíl ve společnosti.

NEDĚLE NEBO PONDĚLÍ?

Zkuste si odpovédět na tuto otázku: „Je církev více aktivní v neděli nebo v pondělí?“ Bohužel se domnívám, že se spousta lidí dívá na neděli jako na tu hlavní událost v křesťanství. Doporučuji vám změnit tento způsob myšlení.

Co tohle? Neděle je v podstatě tréninková schůze (díky Bohu za každého, kdo přichází k Ježíši skrze výzvy v církvi. Mnozí z nich možná byli ovlivněni někým ze svého pracoviště); a v pondělí ráno **členové Božího týmu A vyrazí konat své perspektivní povolání, aby tak žili křesťanství uprostřed ztraceného a beznadějného světa!**

Po několika dnech „hraní hry“ ve světě přicházejí zpět do církve, aby se dále školili a vybavili pro návrat zpět do světa.

21 Ty, tvá práce, tvůj národ

OHROMNÝ ZÁZRAK

V Efeským 6. kapitole píše Pavel osobám, které jsem nazval „řádoví věřící.“ Mluví k nim o práci pro jejich život a o Boží vůli pro ně.

EFESKÝM 6:5-8:

Služebníci, poslouchejte tělesné pány s bázní a chvěním, v prostotě srdce, jako Krista. Neslužte naoko jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale jako Kristovi služebníci číňte Boží vůli z celé duše. Služte s ochotnou myslí jako Pánu, a ne lidem, a vězte, že cokoli každý učinil dobrého, za to dostane odplatu od Pána, ať už byl otrok nebo svobodný.

Je dobré vědět, že v té době bylo okolo 75% všech věřících otroky Římanů. Jen pomyslete, tři ze čtyř si neměli možnost vybrat, co budou dělat každý den.

Okolo 50% všech věřících v té době bylo tou nejnížší třídou otroků. V podstatě to byli dřevorubci a nosiči vody. Jakmile někdo v té době uvěřil, ztratil pravděpodobně jakoukoliv příležitost k lepší práci. Strávil jsem určitý čas v bývalém Sovětském svazu a znovu a znovu jsem zde slyšel příběhy křesťanů, kterým se děly přesně ty stejné věci za doby Železné opony.

Jakou naději měli tito křesťané prvního století? Pár z nich mělo štěstí nebo byli požehnáni, jakkoliv to nazvete, a získali lepší zaměstnání, ale co všichni ti ostatní? Byly jejich životy odsouzeny k prázdnotě a nenaplněnosti, dokud nedosáhly nebe? Rozhodně ne!

Pavel vybízí lidi, aby sloužili svým pánům (šéfům) jako Ježíši, protože ve skutečnosti oni sloužili Ježíši. Pavel se o tom zmiňuje na třech místech, jednou v pátém verši, jednou v šestém a ještě jednou v sedmém verši.

Dobrá Nate, chápu to, ale co je tím velkým zázrakem, o kterém se zmiňuješ? Použijme klasifikační stupnici od jedné do deseti. Číslo jedna reprezentuje ten nejnížší stupeň, nejméně významné zaměstnání, zatímco desítka představuje nejvyšší a nejsmysluplnější zaměstnání.

Světský systém doslova křičel na tyto křesťany každý den jako na špínu země, protože měli nejméně hodnotné zaměstnání. Proto tuto skupinu ohodnotíme číselnou hodnotou jedna. Níže jít nemůžeme!

Po čem touží Vaše srdce? 22

Nyní jim Pavel, inspirovaný Duchem Svatým, píše ohledně jejich práce. V předcházejících verších jim píše o manželství a rodičovství. Poté píše v Efeským v 6. kapitole (počínaje 5. veršem) o práci – o místě, kde lidé tráví více svého času, než kdekoliv jinde.

Pavel říká: nejste pouze nízkou třídou římských otroků. Ve své práci sloužíte vyvýšenému Ježíši, který je Král králů a Pán pánů. Jak jednou řekl jeden můj přítel: „Sloužit Ježíši je pro mě taková čest a výsada, že mě ani nenapadá, co bych dělal raději.“

A zde je ten velký zázrak: Duch svatý, díky jedné inspirované myšlence, přenesl největší procento křesťanů z nejnižší třídy zaměstnání do té nejvyšší. Začali na stupnici jedna a skončili na desítce. Sloužili (pracovali pro) Ježíši a nic jiného v životě nemůže přinést tento druh uspokojení.

Pavel pokračoval a řekl jim, že když sloužili Ježíši ve svém současném zaměstnání (nezáleželo na druhu práce), **konali tím Boží vůli.** (Efeským 6:6)

Mnoho věřících pobíhá kolem jako slepice bez hlavy, hledající Boží vůli. Slyšel jsem od mnoha služebníků, cestujících po Americe a po celém světě, že se lidé nejčastěji chtějí modlit za zjištění Boží vůle pro ně. Co by měli dělat? Jak by měli trávit svůj čas? Lidé zoufale hledají modlitby a odpovědi na ně.

Mým oblíbeným rčením je: „To není žádná věda.“ Lidi, to není žádná věda. Co tedy s tou Boží vůlí? Přestaňte hledat Boží vůli a začněte konat Boží vůli. Žijte svůj život k Pánově cti ve všem, co děláte! Každý den! Přijměte svou práci jako Boží plán pro svůj život, jako místo, ve kterém mu můžete vzdát čest. Když porozumíme duchovní hodnotě, kterou Bůh vkládá do práce, můžeme Jeho vůli včlenit do našich každodenních životů!

Jsem si jist, že by se někteří z římských otrokářů podívali na křesťany, potřásli by hlavou a řekli by si: „Jak mohou tito křesťané být tak šťastní a spokojení den co den?“ Vysoce postavená vláda a obchodníci by se na ně podívali a pomysleli by si: „Já mám všechno a oni nemají nic (myšleno postavení); a přesto mají mnohem více té radosti a pokoje, které se já snažím tak tvrdě získat.“

Nyní jsme připraveni postoupit do další kapitoly a mluvit o Božím mistrovském plánu kázání evangelia.

4. kapitola

POROZUMĚNÍ SVĚMU POVOLÁNÍ PŘINÁŠÍ VÝSLEDKY!

Předkládám vám jedno užitečné slovo, které můžete prostudovat v Bibli: podívejte se na verše v Novém zákoně, obsahující slovo „povolán“ nebo „povolání.“ Z této studie jednoznačně pochopíte, že vaše povolání je něco, čemu lidé rozuměli už od počátku svého chození s Ježíšem. Kromě toho jejich povolání nebylo něčím prchavým, něčím, co by museli hledat skrze mimořádné zjevení, ale bylo to něco, v čem začali chodit už na počátku svého křesťanského života.

Existují dva odlišné typy povolání, které můžeme mít. První povolání nazvěme jako **všeobecné povolání**. To získáme v momentě, kdy poprvé odevzdáme svůj život Pánu. Tehdy si uvědomujeme, že ať

máme jakoukoliv práci, naším povoláním je sloužit Pánu plno-časově v bance, na univerzitě, v továrně nebo kdekoliv jsme. Naší hlavní motivací je **ctít Ježíše ve všem, co děláme**, a ne vydělat si co nejvíce peněz.

Kromě všeobecného povolání někteří lidé obdrží **konkrétní povolání**. Mohou pracovat např. v gastronomii a Pán je povolá, aby sloužili jako pastoři. To se stalo mně. Nebo možná někdo pracuje v bance a Bůh ho povolá, aby pokračoval ve studiu finančnictví a jednoho dne aby sloužil Ježíši na velmi vlivné pozici ve světě bankovníctví.

Avšak smyslem zůstává, že ať máme všeobecné nebo konkrétní povolání, motivací našeho srdce je ctít Ježíše a sloužit Mu **plno-časově**, ať už děláme cokoliv. 2. Korintským 5:18 říká, že jsme obdrželi službu smíření a svými slovy a skutky pomáháme lidem navrátit se ke Kristu. Tento verš se vztahuje na všechny věřící, ať už to jsou pracující v církvi nebo v továrně!

ROZDĚLENÍ

Dokud neporozumíme duchovnímu významu práce, jsem přesvědčen, že mnoho věřících, i když to myslí dobře, zažívá rozdělení ve své mysli při čtení Bible.

Na následujícím příkladě vám ukážu, co mám na mysli. 1. Jan 2:27 říká: *Ale ve vás zůstává to pomazání, které jste přijali od Něho, a nepotřebujete, aby vás někdo učil, ale jak vás to pomazání učí o **všech věcech** a jak vás naučilo, tak zůstávejte v něm.*

Jednoduše definujeme pomazání jako schopnost od Boha. Někdo se může na ten verš podívat a pomyslí si: „Dobře, pomazání mě naučí vítat lidi v církvi, být zaangażován do služby mládeže, co dělat, když půjdu na misijní cestu atd.“ To je pěkné a dobré. Ale zároveň si ta stejná osoba pomyslí: „Ve skutečnosti ale stejně nejvíce svého denního času trávím v práci a o tom mě zřejmě pomazání moc nepoučí, jestli vůbec něco.“

Proto se jeho pastor může snažit kázat, jak nejlépe dokáže, o pomazání, které nás učí, a přesto v myslích mnohých dochází k rozdělení mezi tím, co si myslí, že Bůh považuje za důležité, a tím, co ne.

25 Ty, tvá práce, tvůj národ

Další verš 1. Korintským 3:9 říká: *Jsme přece Boží spolupracovníci...*

To je úžasná myšlenka - Bůh a já pracujeme spolu. A přesto, pokud vidíme práci jako tělesnou, neduchovní a v podstatě pro Boha nedůležitou, nejvíce času svého dne netrávíme „společně s Bohem,“ protože si myslíme: „Jak může být Bůh s námi, když děláme něco tak duchovně nevýznamného?“

Ještě jeden verš, který nám způsobuje problémy - Koloským 3:4 říká:

*Až se ukáže Kristus, **který je náš život**, tehdy se s ním ve slávě ukážete i vy.*

Někdo si může pomyslet: „Byl bych nesmírně rád, kdyby byl Kristus mým životem, abych Ho mohl milovat a sloužit Mu každou hodinu po celý den, ale musím si vydělávat na živobytí, na zaplacení složenek, a pak ten zbylý čas a energii dám Bohu.“ A jistě víte, co se stane. Bůh od nás dostane velmi málo, anebo v některých případech vůbec nic poté, co naše každodenní práce skončí.

Mohli bychom tak pokračovat dalšími a dalšími verši z Nového zákona. Skutečností zůstává, že pokud se práce v našich životech nestane duchovní záležitostí, bude existovat rozdíl mezi tím, co Bible říká o tom, jak slavný náš křesťanský život může být, a skutečností, jak sami na svůj život nahlížíme.

Jednou jsem slyšel Kennetha Copelanda mluvit o tom, že pravdy v Bibli by měly být zvažovány **nejprve** v našich každodenních situacích. A kde se nám naskytnou naše každodenní životní situace více než v práci, už jen proto, že tam trávíme většinu svého času?

Lidé nazývají Bibli příručkou pro to, jak budovat správný manželský vztah. Jiní tvrdí, že je příručkou o rodičovství. A jiní ji zase považují za příručku o vztazích.

A opravdu je příručkou všeho výše zmíněného a navíc je Bible příručkou o tom, jak evangelizovat, což jednoduše znamená sdílet se o své víře s ostatními. A půjdu ještě o krok dál. **Bible je příručkou o tom, jak pracovat**, a o tom, jak se sdílet o své víře na místě, kde trávíme nejvíce svého denního času - na pracovišti!

ROZSVIŤTE NĚKDO SVĚTLO, PROSÍM!

Pravděpodobně tento verš celkem dobře znáte. Matouš 5:14 říká: *Vy jste světlo světa. Město ležící na hoře nemůže být skryto.*

Teď myslíte na to, že už se nedíváme na Písmo s oddělováním naší práce od našeho zbývajícího života.

Otázka: „Kde trávíme nejvíce svého času?“ Odpovědi pro většinu lidí by bylo: „V práci.“ Proto můžeme dojít k závěru, že tento verš říká, že jsme světlem na našem pracovišti.

Nyní si přečteme verš 16 opět z 5. kapitoly:

Tak nechte své světlo zářit před lidmi, ať vidí vaše dobré skutky a vzdají slávu vašemu Otci, který je v nebesích.

Kde mohou lidé vidět nejčastěji naše dobré skutky? Bezpochyby je to na pracovišti! Není to v církvi, protože většina nespasených lidí nepřijde do našich církví, ale nejvíce svého času s nimi trávíme bok po boku v práci. Jaká to je příležitost!

Matouš 5:16 pokračuje. Dovolte mi tento verš parafrázovat takto: *Poté, co nás lidé uvidí pracovat způsobem, který pro nás Bůh určil, budou chválit našeho Otce, který je v nebesích.*

Tato část Písma je o evangelizaci, o evangelizaci na pracovišti.

Jeden křesťanský profesor na Moskevské státní univerzitě, spolu s dalším personálem, se rozhodl zrenovovat jejich kanceláře a třídy. Výzdoba měla šedivé barvy dřívějšího Sovětského svazu.

Jednoho dne ten křesťanský profesor, který pracoval spolu s ateistou, lepil tapety. Křesťanský profesor si nemyslel, že dělá něco neobyčejného, prostě tvrdě pracoval, měl správný postoj a byl příjemným společníkem. Pro něj tento společný čas nebyl ničím zvláštní. Následující den onen ateista viděl ženu toho křesťana a zeptal se jí: „Je váš manžel kněz?“ Pochopila, že má zřejmě na mysli, zdali je její manžel křesťan. Odpověděla, že ano.

Pak ateista prohlásil: „Včera jsem se díval, jakým způsobem váš manžel lepil tapety, a dnes jsem připraven uvěřit v Boha.“

Tento člověk uvěřil, protože viděl způsob práce jiného člověka.

27 Ty, tvá práce, tvůj národ

Nechte své světlo zářit před lidmi, ať vidí vaše dobré skutky a vzdají slávu vašemu Otci, který je v nebesích. (Matouš 5:16)

ČETLI JSTE V POSLEDNÍ DOBĚ NĚJAKOU DOBRU KNIHU?

2. Korintským 3:2 říká: *Vy jste náš list zapsaný v našich srdcích, list, který znají a čtou všichni lidé.*

Jsmo živým listem, který znají a čtou všichni lidé všude.

Jistě jste už slyšeli tuto frázi. Pro některé lidi jste tou jedinou Bibli, kterou kdy budou číst. Je to pravda. Asi byste byli překvapeni, jak malé procento lidí z vašeho pracoviště chodí do církve nebo čte Bibli jakžtakž pravidelně. A přesto když slyšíte, co dennodenně vychází z jejich úst, nejste pravděpodobně vůbec překvapeni!

Ještě jednou se podívejme na ten verš s vědomím, že Bible je příručka na téma práce. „Ve firmě jste knihou (doufejme, že velmi podobnou Bibli), kterou znají a čtou všichni lidé, se kterými pracujete.“

Jedna žena z naší církve se se mnou sdílela o tom, že chodívala pravidelně na oběd se svou spolupracovnicí. Mluvily „o životě,“ jak se lidé obvykle baví, zatímco spolu obědvaly. Během konverzace se občas téma stočilo na duchovní záležitosti. Je zajímavé, jak často se to může stát, obzvláště když jedna osoba k tomu vyhledává příležitost!

Připomíná mi to jednu definici, kterou jsem slyšel na téma evangelizace. Evangelizace je jako **hledání trhliny**. Stačí jen najít trhlinku a dovést konverzaci tam, kde můžete zasadit kvalitní semena.

Vraťme se zpět k Lindě a její spolupracovnici. Jednoho dne ta spolupracovnice Lindě řekla: „Dozvěděla jsem se o Bohu víc z našich konverzací u oběda, než za celý svůj život dohromady.“

Nejlepší částí tohoto příběhu je, že ta spolupracovnice neměla pocit, že by jí Linda „kázala.“ Nepochopte mě špatně, kázání je dobré, ale často svět není vůbec zvědavý na nějaké kázání.

Linda do běžných rozhovorů zapojila zásadní prvky své křesťanské víry. Její rozhovory byly ochuceny solí (Koloským 4:6) a způsobily, že její spolupracovnice začala toužit po věcech Pána.

Před lety jsem četl článek ve světském časopise, který říkal, že jedním z klíčů šťastné rodiny je pravidelně spolu jíst. Něco zásadního se děje ve vztazích, když spolu lidé jedí. Nový zákon tuto myšlenku potvrzuje.

Mnoho pracujících má tu příležitost mít pravidelné přestávky a obědy se svými spolupracovníky. Kdybyste měli během tohoto času jen sklonit hlavu, pomodlit se v tichosti nad svým jídlem a už tím byste se podíleli na pozitivních a povzbuzujících rozhovorech, zamyslete se nad tím dopadem na ostatní. Uvědomte si, že tento vliv působí den co den, týden co týden, měsíc co měsíc a rok co rok!

Před pár týdny jsem se účastnil jednoho křesťanského oběda pro podnikatele. Od té doby jsem už zapomněl jméno muže, který mi vyprávěl jeden příběh, na který nikdy nezapomenu. Řekl mi, že pracuje ve firmě financující automobily. Ve své kanceláři má osm až deset lidí. Pracuje pro tuto firmu už několik let.

Nejzajímavější část příběhu je, pokud si dobře vzpomínám, že on je jediný věřící ve své kanceláři. Jako i v jiných kancelářích, mají vzadu místnost, kam chodí o přestávce obědvat. Ten muž mi řekl, že každý den předtím, než začnou všichni ostatní zaměstnanci jíst, čekají, **dokud on nepronese modlitbu** požehnání nahlas nad jejich jídlem. Jaký respekt to ukazuje! Jaká příležitost každý den pro toho člověka, nejen požehnat jídlo, ale i prohlašovat požehnání nad životy lidí a nad tím obchodem!

ŘEČ O ČETBĚ

Další z úžasných příběhů je o ženě, která pracovala v kadeřnickém salónu. Znáte ty typy časopisů, které si obvykle můžete na podobných místech prohlédnout, zatímco čekáte na svého kadeřníka: Cosmopolitan, People, Žena a život, Bydlení a další. Tato dáma byla křesťankou a chtěla udělat nějakou změnu kvůli Ježíši. Rozložila tedy na stůl křesťanské knihy, aby si je mohli zákazníci prohlédnout.

Jedna z knih, která byla na stole, byla o muži, který byl na pokraji smrti a následkem toho měl zjevení reality pekla. Ve své knize popisoval toto vidění v živých detailech. Jednoho dne se kniha dostala do rukou zákaznice, která čekala na ostříhání.

29 Ty, tvá práce, tvůj národ

Ve chvíli, kdy přišla na řadu a posadila se na židli, myšlenky o pekle ji zneklidňovaly. Začala se o nich tedy s kadeřnicí bavit. Chrlily se z ní otázky typu: „Opravdu věříte, že peklo existuje? A co dělat, aby se tam člověk nedostal?“ Ten den jí kadeřnice mohla povědět vše o Ježíši a o tom, co pro nás udělal, abychom mohli vědět, že jednoho dne půjdeme do nebe. Když ona zákaznice odcházela ze salónu, měla nejen upravený účes, ale také odcházela usmířena s Pánem.

Říkám snad, že pokud jste vedoucími kanceláře a vystavíte křesťanskou literaturu na stůl, že si ji každý přečte a přijme Ježíše? Ne, ale někteří si ji přečtou a někteří se začnou ptát. A někteří z těch, kteří se začnou ptát, přijmou Ježíše. Pokud ne v ten moment, pak někdy později.

NELÍBÍ SE VÁM KRÁSNÝ VÁNOČNÍ STROMEČEK?

List Titovi 2:9-10 říká: „Služebníky (můžeme je nazvat zaměstnance) uč, ať jsou poddáni svým pánům (zde můžeme doplnit světské zaměstnavatele), ať jsou ve všem příjemní, ať neodmlouvají, (10. verš) neokrádají (tzn. nekradou věci malé hodnoty), ale ať prokazují veškerou správnou věrnost tak, aby ve všem byli ozdobou učení našeho Spasitele Boha.“

Když jsem byl mladší, vzpomínám si na dům, který měl zvenku krásné vánoční ozdoby. Televize o něm dokonce natočila příběh a poskytla lidem pokyny, jak se k němu dostat.

Jeli jsme něco přes hodinu, abychom se na dům mohli podívat, a nebyli jsme zklamáni. Z dopravního ruchu kolem bylo zjevné, že mnoho lidí přijelo z daleka, jen aby viděli dům, který se tolik honosil nádhernými vánočními dekoracemi.

Když respektujeme naše nadřízené tím, že jednoduše děláme to, co od nás žádají (pokud jde o záležitosti legální, morální a mravní), když neodmlouváme nadřízeným a když nekrademe věci malé hodnoty, ale dokazujeme, že nám mohou důvěřovat, že pilně pracujeme, i když nás právě nevidí, **jsme ozdobou křesťanského učení**. Myslím, že to byl před lety důvod, který vedl mého nadřízeného v době osobní krize, aby za mnou přišel pro modlitbu. Podrobný popis můžete nalézt v 6. kapitole

knihy „Vítězství na pracovišti.“ Lidé budou přitahováni naším křesťanstvím stejně, jako jsme my byli tehdy přitahováni k domu, za kterým jsme se vyjeli podívat a který byl na vánoce tak krásně ozdoben.

VLIV ČTVRTÁKU

Před několika lety se jeden služebník přestěhoval do Houstonu v Texasu. Po pár týdnech od svého příjezdu se mu naskytla příležitost svést se autobusem od svého domu do centra. Jakmile usedl, uvědomil si, že mu řidič omylem vydal o čtvrták víc. Zatímco zvažoval, co dělat, přemýšlel si pro sebe, že raději ten čtvrták vrátí. Bylo by špatné si ho nechat. Pak si pomyslel: „Ale, zapomeň na to, je to **jen** čtvrták. Kdo by se staral o takovou malou částku? Stejně autobusová společnost dostává i tak hodně za jízdné, takže jim to nebude chybět. Přijmi to jako dar od Boha a mlč.“

Když chtěl vystoupit, na moment se zastavil ve dveřích, poté ten čtvrták vrátil řidiči a řekl: „Tady máte, vydal jste mi více.“ S úsměvem na tváři řidič odpověděl: „Nejste vy ten nový kazatel ve městě? Poslední dobou přemýšlím o tom, že bych šel do nějaké církve. Jen jsem chtěl vidět, co uděláte, když vám vydám víc.“

Když kazatel vystoupil z autobusu, doslova se chytil nejbližšího sloupu, držel se ho a řekl: „Bože můj, málem jsem prodal Tvého syna za čtvrták.“

Náš život je tou jedinou Biblií, kterou kdy budou někteří lidé číst.

SKUTEČNĚ, JAKÉ TO MÍSTO ČINU!

Co je největším problémem kriminality v Americe? Pomysleli byste asi na mafii, organizovaný zločin nebo obchod s narkotiky. Naopak, jsou to krádeže na pracovišti, lidé kradoucí věci v práci. Nedávno jsem četl, že před pár lety během jednoho určitého roku bylo odcizeno zboží v hodnotě 4 miliard amerických dolarů „obvyklým“ způsobem, zatímco zboží v hodnotě 40 miliard amerických dolarů bylo odcizeno zaměstnanci na pracovišti. Desetkrát více věcí bylo odcizeno

31 Ty, tvá práce, tvůj národ

zaměstnanci než podsvětím. Tyto cifry jsou z doby před skandály Enron a World Com.

Ve své znamenité knize „Břímě svobody“ autor Myles Munroe hovoří o vlnovém efektu toho, co se stane, když se kradou malé věci jako sešivačky a papír.

„Donesete si domů sešivačku z práce a řeknete si, že jim to přece nebude chybět. Je to velká firma. Vlastní dvě stovky takových sešivaček. Ale když je mezi zaměstnanci deset zlodějů (jako vy) a všichni se rozhodnou tajně krást (jako vy), pak zmizí deset sešivaček. Žádný z těch deseti neví, že těch dalších devět taky krade.

Dobře, myslíte si, že vám tato krádež sešivačky prošla. Ted' si vezmete domů nějaký papír z kopírky, jen stovku obyčejných papírů. Žádný problém, mají jich deset tisíc. (Ale sto dalších zaměstnanců to také dělá.) Znenadání firma zjistí, že její zisk se snižuje díky neoprávněnému mizení materiálu. Následující rok nadřízený oznámí: 'Minulým rokem jsme byli ve ztrátě, poněvadž jsme byli nuceni nahradit sto kusů chybějících sešivaček, sto tisíc listů papíru a přibližně patnáct tisíc sponek do sešivaček. Takže letos budeme muset propustit tři lidi. Vy, vy a vy. Kromě toho tento rok nebudou žádné bonusy. A mimochodem, neproběhne ani zvýšení platů. Necháme také zmrazit veškeré zvyšování platu po dobu tří let, dokud se naše společnost nedostane zpět ze ztráty do zisku.'

Nyní váš 'tajný' čin způsobil, že tři lidé ztratili zaměstnání. Firma zredukuje své investice a přestane nakupovat potřeby od státu, protože už je menší. Firmy, které jim prodávaly papír, začnou vydělávat méně, proto také musí propustit lidi. Vaše krádeže přispěly k propuštění všech těch lidí na ulici.

Vyžeňme to ještě do vyššího extrému. Protože zaměstnanci, kteří byli propuštěni z důvodu snižování stavu, nemohou najít práci, vykradou vás dům. Pak vzniká problém kriminality, díky vaší krádeži sešivačky a kopírovacího papíru. Vláda musí najmout více policistů, proto musí uložit vyšší daň poplatníkům, aby jim mohli vyplácet plat. Když policie zatkne všechny tyto bývalé úředníky a pokladní (kteří jsou nyní zloději), není pro ně ve vězeních místo. Proto je třeba platit vyšší daně, aby se mohly

postavit další věznice. Odkud si myslíte, že ty peníze půjdou? Od vás! Od koho jiného? Jakmile se postaví nová věznice, budou potřebovat nové strážce, novou administrativu, jídlo a kuchaře pro vězně. Takže další zdanění na podporu vězení."

ČAS JSOU PENÍZE

Jistě jste slyšeli rčení: „Čas jsou peníze.“ Nikde to neplatí více než na pracovišti. Řekněme, že jednou týdně přijde jeden zaměstnanec o patnáct minut později do práce, jiné dny stráví o pár minut déle na obědě a většinou si vědomě "odpíchně" o pár minut dříve. Během měsíce tak zaměstnanec okrade zaměstnavatele o více než dvě hodiny práce.

Křesťana, který tráví čas v práci četbou Bible, modlitbou nebo povídáním si s ostatními, zatímco by měl pracovat, můžeme nazvat pouze jedním: **okrádání svého šéfa!**

Vše, počínaje nepracováním, když jste za práci placeni, až po braní si kancelářských potřeb jako jsou pera a papír domů, přispívá k již zmíněné 40 miliardové ztrátě.

KNIHA BY BYLA PŘÍLIŠ DLOUHÁ

Díváme-li se jen na několik vybraných veršů z Nového zákona, tak mi dovoluňte znovu zdůraznit, že **téměř každý verš v Bibli by se měl dát aplikovat na pracovišti**. Samozřejmě verše, které výhradně mluví o životě doma, v církvi atd., jsou výjimky.

Vyjmenuji vám pár veršů, které z časových důvodů nebudeme rozebírat, ale je dobré se na ně podívat s myšlením „nastaveným na pracoviště.“ List Efeským 2:10 říká, že jsme stvořeni k dobrým skutkům. Koloským 3:2 zdůrazňuje, že máme myslet na to, co je nahoře, ne na to, co je na zemi. Ve Filipským 1:27 se mluví o tom, že máme vést život důstojný Kristova evangelia.

Filipským 2:7 ukazuje, že máme přijmout způsob služebníka. To nejlepší místo, kde to můžete předvést, mimo domova, je v práci. 2. Korintským 5:20 zdůrazňuje, že jsme Kristovi velvyslanci. Ano, jsme velvyslanci,

33 Ty, tvá práce, tvůj národ

když mluvíme se svými sousedy nebo když nakupujeme v obchodě, ale největší příležitost být velvyslanci máme mezi těmi, se kterými pracujeme osm hodin denně.

Faktem je, že lidé dnešní doby neznají své sousedy tak dobře jako dříve. Statistiky ukazují, že lidé dnes mají méně přátel než před deseti lety. Dávejte to za vinu počítačům nebo společnosti celkově, přesto mnoho lidí navazuje ty vztahy a přátelství, které mají, v práci.

Možná váš nadřízený není křesťan, ale také není hloupý. Zvláště si časem si všimne, kteří z jeho zaměstnanců jsou pro firmu finanční přítěží a kterým může plně důvěřovat.

CO KDYŽ VÁS VÁŠ NADŘÍZENÝ POŽÁDÁ VYKONAT NĚCO NELEGÁLNÍHO, NEMORÁLNÍHO NEBO NEMRAVNÉHO?

Ještě jednou cituji z knihy Eda Silvosa „Pomazaný pro podnikání:“

„Předtím, než jsem začal pracovat v odvětví zdravotní péče, jsem začal rychle postupovat směrem k nejvyšší pozici v mezinárodním hotelu v Argentině. Můj nadřízený a lidé, se kterými jsem pracoval, znali má křesťanská měřítká, ale čas od času mi vážně křivdili. V jednom případě se to stalo v souvislosti s jedním tajným hotelovým pravidlem, které mi bylo velmi nepříjemné. Pravidlo spočívalo v tom, že když chtěli Američané volat do Spojených států, měli jsme jim naučtovat značnou přírážku. To bylo před tím, než byl dostupný systém počítačového sledování a účtování hovorů, proto zde byla příležitost k zvýšení ceny hovoru možná.

Byl jsem lapen mezi tímto pravidlem a mými křesťanskými principy, proto jsem se vyhýbal zprostředkovávání telefonních hovorů. Ale jednoho dne jsem se nemohl jednomu požadavku vyhnout. Náhle se na mě upřely zraky mých kolegů a sledovaly, co budu dělat. Když jsem jim řekl, že naučtuji přesnou cenu, jedna zaměstnankyně, která byla zároveň šéfovou milenkou, mě varovala, že mě udá. S úculem dodala: „Ty víš, že mě má šéf raději než tebe.“ Nicméně jsem se zachoval správně.

O dvě hodiny později se vrátilo do mé kanceláře lidské tornádo: můj šéf. Byl tak rozzlobený a neovladatelný, že měl obličej celý pokřivený. Vypadalo to, jako by démoni vycházeli z každého póru jeho těla. Bez jakéhokoli úvodu rozpoutal nelítostný útok plný krutých nadávek. Nazval mě všemi špatnými jmény, které existují, a dokonce si nějaké nové na místě vymyslel. Zatímco jsem se snažil zvládnout tuto kanonádu urážek, tiše jsem volal k Duchu svatému o pomoc. Vzpomněl jsem si na zaslíbení, že On je se mnou neustále.

S očima nemilosrdně plápolajícíma hněvem pronesl skrze zuby: „Proč jsi neuposlechl mé nařízení?“ Nečekaně jsem se zastihl, že mluvím něco, co Duch svatý suverénně vkládá do mých úst. V klidu jsem odvětil: „Pane, jestliže riskuji svou pozici tím, že odmítám okrást Američana, který se nikdy nedozví, co jsem pro něj udělal, umíte si představit, o kolik víc si můžete být jistý tím, že nikdy neokradu Vás?“ Toto logické tvrzení bylo zničující. Pouze Duch svatý mohl přijít s něčím takovým za těchto okolností.

Můj nadřízený neměl, co by dodal. Otočil se a odešel, práskl dveřmi tak prudce, že málem vyletěly z pantů. Nicméně o tři hodiny později mě pozval na večeři. Nevracel se zpět k té události, která se stala odpoledne, ale večeře byla jeho formou omluvy. Zanedlouho poté jsem se přidal k řídicímu týmu. Z toho plyne poučení, že Duch svatý je s vámi v práci a Jeho moc a dary jsou vám k dispozici kdykoliv, obzvláště v momentě, kdy nevíte, co máte dál dělat. Když se na Něj a na Jeho moc spolehnete celým svým srdcem, vyhnete se bezmocnosti a útočníkovi, protože není nikdo moudřejší než váš duchovní legální poradce, Duch svatý.“

JAKÝ MÁTE POSTOJ KE SVÉMU NADŘÍZENÉMU?

Pravděpodobně jste slyšeli citáty o důležitosti postojů v průběhu let. Prohlášení jako: „Nemůžete mít špatný den s dobrým postojem a nemůžete mít dobrý den se špatným postojem.“ Další zní: „Život tvoří deset procent toho, co se vám stane, a devadesát procent tvoří postoje k tomu, co se vám děje.“ 1. Timoteovi 6:1 říká, že pokud máme dobrý postoj ke svému šéfovi, křesťanství nebude tupeno.

35 Ty, tvá práce, tvůj národ

Tady je jeden dobrý citát ze Starého zákona. Žalm 84:5-7 píše o muži, jehož síla je v Hospodinu. Když se ubírá dolinou Baca (což znamená pláč), učiní ji místem požehnání.

Vidíte, jak to platí pro pracoviště? Kolik utrpení a smutku je na vašem pracovišti? I teď, po několika letech, si vzpomínám na chvíle, kdy jsem se sdílel se svými kolegy v práci, když procházeli těžkými, dokonce beznadějnými situacemi ve svých životech.

Vraťme se do 1. Timoteovi 2:1-4. Tento úryvek z Písma ukazuje na to, že se máme modlit za ty, kdo jsou ve vysokém postavení. Do této kategorie patří naši nadřízení. Shrnu-li myšlenku tohoto oddílu Písma, tak když se modlíme a **děkujeme za nadřízené ve svých životech** (včetně šéfů), je to dobré v očích Boha, který si přeje, aby všichni lidé byli spaseni a došli k poznání pravdy.

Zde vlastně mluvíme o evangelizaci. Pokud máme správný postoj a začneme se modlit, otevře to dveře k tomu, aby lidé v práci byli spaseni a došli k poznání pravdy!

Možná jste v letech, kdy si ještě pamatujete na dobu před „Pierestrojkou“ (přestavba režimu - dodatek k překladu) a na to, jak úspěšní byli komunisté v propagování „svého evangelia.“ Vzpomínám si, že jsem četl silný výrok jednoho bývalého komunisty. Tvrdil, že čas, který stráví komunista v práci, je tou **nejdůležitější** částí jeho/jejího dne!

Byl to čas, kdy jeho slova a skutky mohly ovlivnit druhé pro jeho věc. Ta doba byla obzvláště efektivní, protože se jednalo o lidi, se kterými měl vztah a spolupracoval s nimi několik dní v týdnu.

PODÍVEJTE, CO DĚLÁ ISLÁM

Ve své knize „Práce: vězení nebo osudové místo?“ popisuje David Oliver:

„Islám si váží svých obchodníků ze zcela určitého důvodu. Zeptejte se kteréhokoli dobře informovaného člověka, proč islám vládne celé Africe, a rychle vám ukáže na vlastníky obchodů, obchodníky a kupce, kteří přinášejí své evangelium, kteří se nestydí a efektivně žijí svou víru na

místě svého pracoviště. Každý muslimy ovládaný národ oplývá obchodníky, praktikujícími islám."

Chtěl bych poukázat na dobu, kterou tráví křesťan v práci. Ta doba je **nejvýznamnější** částí dne, pokud jde o ovlivňování a získávání světa. Svými slovy a skutky křesťan ukáže poselství o naději ostatním. Tito lidé uvidí, jak křesťan zvládá těžké časy, dobré časy a možná co víc, každodenní rutinu života.

5. kapitola

PO ČEM TOUŽÍ VAŠE SRDCE?

Častokrát když lidé myslí na evangelizaci, představují si, že stojí před někým s otevřenou Biblií a že se s ním sdílí o „čtyřech duchovních zákonech.“ Pravděpodobně víte, o jaké zákony se jedná. V podstatě jsou to tyto:

1. Bůh vás miluje.
2. Člověk je hříšník.
3. Ježíš přišel a zemřel na kříži, aby zaplatil cenu za váš hřích.
4. Pokud uvěříte v Ježíše jako svého osobního zachránce, půjdete po smrti do nebe.

Zatímco tento způsob je jednou formou evangelizace, chtěl bych ukázat i na další formy. V 1. knize Královské 3:4-15 můžeme číst příběh o mladém muži jménem Šalamoun. Šalamoun právě začal pracovat v novém zaměstnání, kterým bylo kralovat Izraeli. Možná si pomyslíte: „Jistě by se mi taková práce líbila.“ Ale uvědomte si, že čím výše stoupáte, tím více máte zodpovědnosti a pravděpodobně byste museli pracovat pilněji a déle než ostatní. Asi jste četli Starý zákon a znáte Izraelce i to, jak někdy dokázali dát dost zabrat.

V našem příběhu v 1. Královské se Šalamounovi zjevuje Bůh a říká mu, že může požádat o **cokoliv, co chce**. Představte si to! Cokoliv! Když toto téma osobně vyučuji, obvykle poukazuju na někoho, kdo by chtěl (po Bohu) přidat počet nul ke svému finančnímu obnosu.

Když pročítáme tento úsek příběhu o Šalamounovi, nevidíme, že by mu Bůh určil nějaké hranice toho, o co by mohl žádat. Jednou možností by jistě byla velká suma peněz. Tato myšlenka jej pravděpodobně i napadla.

V devátém verši vidíme, o co Šalamoun požádal:

Dejž tedy služebníku svému srdce rozumné, aby soudil lid tvůj, a aby rozeznal mezi dobrým a zlým; nebo kdo bude moci souditi tento lid tvůj tak mnohý?

Jinak řečeno podle Belkstroma: Šalamoun poprosil o moudrost pro svou práci. Po tom toužil nejvíce ve svém srdci. Víím, že se Šalamoun později v životě dopustil některých závažných chyb, ale byl to jeden z nejmoudřejších lidí, který kdy žil.

Pohyboval jsem se v křesťanských kruzích celý svůj život, zpočátku jako pastorův syn a později sám jako pastor. Slyšel jsem mnoho proseb o modlitbu, které měli mnozí lidé k Pánu.

Netvrdím, že by nikdo nikdy nežádal o moudrost pro svou práci, ale nevzpomínám si, že by o ni někdo někdy žádal. Lidé prosí o spoustu věcí. Prosí o fyzické zdraví a uzdravení, o pomoc ve finančních záležitostech, o obnovu ve vztazích apod., ale neprosí o moudrost pro svou práci.

Šalamoun nejenže požádal o moudrost pro práci, byla to také největší touha v jeho srdci. Vííme to, protože nakolik Šalamoun věděl, mohl

39 Ty, tvá práce, tvůj národ

žádat Boha pouze o jednu věc. A jak Bůh reagoval na Šalamounovu prosbu?

1. Královská 3:10: *I líbilo se to Hospodinu, že žádal Šalomoun za tu věc.*

A dále ve dvanáctém verši stejné kapitoly Bůh říká: *Hle, učiním podle tvých slov. Dávám ti moudré a rozumné srdce, takže nikdo tobě podobný nebyl před tebou a ani po tobě nepovstane nikdo tobě podobný.*

Když jsem jednou četl tento verš, Pán promluvil k mému srdci a řekl, že jestliže křesťané budou tak jako Šalamoun mít v srdci touhu žádat o moudrost pro svou práci víc, než o věci, které přinášejí osobní požitek, tak ať mají jakoukoliv práci, **budou v ní těmi nejlepšími, jací kdy byli a jací kdy budou!** Aby mohl být někdo stejně dobrý ve své práci jako oni, musel by mít stejnou touhu ve svém srdci po moudrosti. Co kdyby měli všichni křesťané v Americe, v Rusku nebo kdekoliv stejnou touhu v srdci?

MLUVTE O VLIVU NA SVĚT!

MLUVTE O OTEVŘENÝCH DVEŘÍCH PRO HLÁSÁNÍ EVANGELIA!

Lidé ze všech koutů světa **vyhledávali** Šalamouna a jeho moudrost. Uvědomte si, že po celou dobu buď my ovlivňujeme svět, anebo svět ovlivňuje nás. Bůh nezmění svět tak, aby byl pro nás příjemnější, ale staví nás do světa, abychom my byli těmi, kteří jej mění.

Představte si, že Honza Novák je křesťan a počítačový programátor. Vidí svou práci jako službu, rozpoznává své povolání a má srdce nastavené sloužit Ježíši na plný úvazek. Jeho srdce křičí k Bohu o moudrost víc než o mnohé další věci.

Jeho modlitba a jeho touha srdce se líbí Bohu, a proto Bůh odpovídá na jeho modlitbu. Honza Novák se stává nejlepším počítačovým programátorem, jakého kdy jeho firma měla! On ví co dělat, kdy to dělat a dělá to vždy o trochu lépe než kdokoliv jiný.

Jak cenný bude Honza pro své šéfy? S velkou pravděpodobností za ním jednoho dne přijde nejméně jeden z jeho nadřízených a bude se ho

ptát, co způsobuje, že dělá svou práci tak efektivně. Honza pak bude moci dát odpověď a poukázat tak svému nadřízenému na Boha. Navíc ostatní budou chtít vědět, jak se Honzovi daří tak dobře zvládat stres (o kterém průzkum tvrdí, že neustále narůstá) a jak to dělá, že vypadá tak spokojeně a že se skrze něj den za dnem zjevuje Boží království. Z listu Římanům 14:17 víme, že tři hlavní součásti Božího království jsou spravedlnost, pokoj a radost.

Řekněme, že v Americe je 50 miliónů křesťanů, kteří o sobě jen netvrdí, že jsou křesťané, ale opravdově znají Boha. Co by se stalo, kdyby se všichni zachovali jako Šalamoun? Křesťanští doktoři by byli těmi nejlepšími doktory v okolí. Křesťanští vědci by byli těmi nejlepšími vědci a křesťanští generální ředitelé by byli těmi nejlepšími generálními řediteli.

Navíc by byli křesťanští dělníci těmi nejlepšími dělníky, křesťanští technici nejlepšími techniky a dokonce křesťanští popeláři by byli těmi nejlepšími popeláři. (Bereme v úvahu, že čím méně významná je práce z pohledu světa, tím větší vliv může mít.)

Spisovatel a služebník Myles Munroe tvrdí, že bychom měli žít **lépe a chytřeji** než žije svět.

Pomyslete na ten dopad na naši zemi. Pomyslete na to, jak by křesťanství bylo lákavé pro nevěřící. Všichni ti nevěřící, kteří nechodí do našich sborů ani se nedívají na naše křesťanské televizní programy, by byli dotčeni Božím mistrovským plánem evangelizace.

Kromě toho si představte nárůst produktivity v našem národě a to, jaký bude mít dopad na naši ekonomiku. Podívejte se na ekonomický dopad, když se Zacheus stal křesťanem v evangeliu Lukáše 19:1-10. Všimněte si obzvláště osmého verše. Pak se zamyslete nad ekonomickým dopadem na církve, když křesťané budou konat svou práci tak moudře, že získají nejlepší pozice s odpovídajícím finančním ohodnocením. Nad to všechno ještě pomyslete na příležitosti, kdy navážete vztahy s lidmi ve světě na jejich úrovni v něčem, o co se zajímají.

Příliš často křesťané proklínají tmu ve světě. Jedinou příčinou existence temnoty je nedostatek světla. Proto rozsviťme světlo na všech pracovištích (jde o komunity lidí, kteří potřebují Ježíše, pokud si vzpomínáte na naši definici) v Americe i po celém světě!

41 Ty, tvá práce, tvůj národ

Vraťme se zpět k příběhu o Šalamounovi. Někdo by mohl namítnout, že se mu nezjevil Bůh ve snu. Mně se také neukázal ve snu, alespoň ne stejným způsobem. Dobrá zpráva je, že my máme **něco lepšího** než to, že se nám Bůh zjevuje ve snu!

Máme psané Slovo Boží (o kterém první list Petřův říká, že je věrohodnější než proroctví) a máme Ježíše, který nám říká v Janovi 14:13: *A o cokoli byste poprosili v mém jménu, to udělám, aby byl Otec oslaven v Synu.*

Začněte prosit o moudrost pro svou práci ne jako o vedlejší věc, ale jako o **hlavní** věc ve svém životě! Pak věřte, že jste tu moudrost obdrželi a dívejte se na denní invazi vašeho křesťanského vlivu v akci.

Jeden automobilový mechanik byl tak výjimečný ve své práci (a také v postojích), že jeho církev dostala sedm dopisů od zákazníků, kteří ho chválili za jeho výjimečnost (a čestnost). Zde se mluví o bezplatné reklamě pro tvou místní církev. To je lepší „reklama“ pro tvou církev a hlavně pro Ježíše, než za jakou bys mohl zaplatit!

EXISTUJÍ I JINÍ!

Šalamoun není výjimkou, co se týče této oblasti. Podívejme se na Daniela. Dopadlo na něj mnoho úderů. Podle americké tradice se zpívá v půlce sedmé směny basebalového zápasu: „Jedna, dvě, tři ztráty a vypadáváš z té staré míčové hry.“

První ztráta pro Daniela byla, že byl zajatým otrokem. Babyloňané jej vyvedli z Izraele. Druhá ztráta byla, že žil v cizí zemi, v zemi nejen jiného jazyka, ale také jiných stravovacích návyků. Třetí ztráta byla, že jeho šéfové (král a všichni ostatní) nejenže nebyli křesťané, ale později se ukázalo, že jsou nestydatí antikřesťané, a došlo to až do bodu zabíjení každého, kdo se nepoklonil a neuctíval modlu.

Takže byl Daniel zajatý otrok v cizí zemi a jeho „zaměstnavatel“ uctíval modly. To jsou tři ztráty. Ale dobrá zpráva je, že když chodíte s Bohem, pak tři ztráty neznamenaají, že jste vyloučeni ze hry!

Povzbuzuji vás k tomu, abyste si přečetli první kapitolu knihy Daniele. Bůh dal Danielovi přízeň u jeho nadřízeného a dovolil mu jíst jídlo, na

kteřé byl zvyklý. Věřím, že Danielův postoj byl tím klíčem k přízni, do které vkročil. Neměl postoj: „Ó, já bídný, jsem pronásledován, protože jsem křesťan.“

Daniel pravděpodobně četl čtvrtou a pátou kapitolu mé knihy „Vítězství na pracovišti!“ Jen žertuji! Ať je to jakkoli, je zřejmé, že Daniel věděl, jaký vztah má zaujmout k autoritě.

Na konci období tréningu, možná to trvalo měsíce, možná roky, Daniel a jeho tři přátelé byli předvedeni před krále. Když s nimi král mluvil, zjistil, že jim žádný jiný není roven (verš 19). Vzpomeňte si na Šalamouna a to, jak jsem zmínil, že cokoliv člověk dělá, udělá to lépe než kdokoliv jiný, pokud jeho srdce prahne po moudrosti.

Verš 20 říká: *Pokud šlo o porozumění moudrosti, které od nich král vyžadoval, shledal, že desetkrát předčí všechny věštce a zaklínače, kteří byli v celém jeho království.*

Není to ohromující? Pamatujte, král byl uctívač model. Neptal se Daniele a jeho přátel na teologické otázky. Nezajímal se o teologii, stejně jako mnoho lidí, se kterými pracujeme, se nezajímá o teologii. Jako pastor jsem došel k závěru, že ani mnoho křesťanů se až tak moc nezajímá o teologii.

Na co se král ptal Daniele a jeho přátel? **Ptal se jich na otázky života.** Možná měl otázky ohledně vědy nebo administrativních záležitostí svého království.

Daniel a jeho přátelé znali odpovědi. A navíc neměli jen odpovědi, ale měli také moudrost, která desetkrát předčila moudrost „expertů světa.“

Co se týče otázek života, křesťané příliš často strkají svou hlavu do písku, říkají: „Chvála Pánu“ a mluví křesťanským slovníkem.

Nemáme zaznamenány všechny detaily Danielova života v knize Daniel. Umíte si představit ty otevřené dveře plné příležitostí pro čtyři muže, kteří chodili v Boží moudrosti? Umíte si představit, jak k nim lidé čas od času přišli a ptali se: „Jakou školu jste vystudovali? Jak jste věděli, co dělat v té situaci?“

Otázky tohoto typu byly otevřenými dveřmi pro to, aby mohli Daniel a jeho přátelé odpovědět na to, proč jsou jiní. Ve světě bankovníctví, ve světě financí, ve světě vzdělání a v jakémkoli „světě,“ kterého se

43 Ty, tvá práce, tvůj národ

účastníte od pondělí do pátku, musí lidé vidět rozdíl, který v nás způsobuje Ježíš den za dnem, předtím, než otevrou svá srdce Jeho schopnosti měnit životy.

WASHINGTON A EINSTEIN

Jednoho rána jsem se díval na křesťanský televizní program, ve kterém Billie Brim mluvil o Georgi Washingtonovi Carverovi a Albertu Einsteinovi.

Lány polí na jihu Severní Ameriky byly zbaveny živin, protože se tam každý rok pěstovala pouze bavlna. Nikdo si s tímto problémem nevěděl rady. Nikdo kromě George Washingtona Carvera. Připisuje zásluhu Bohu nejen za nápad pěstování burských oříšků místo bavlny, ale i za nápady mnohačetného užití oříšků novými způsoby. Během svého života Washington vynalezl 85 způsobů užití pekanových ořechů, 118 způsobů užití sladkých brambor a 265 způsobů užití burských oříšků.

George Washingtona Carver jednou prohlásil: „Já jsem tyto vynálezy nevymyslel, byl to **pouze Bůh, který pracoval skrze mne**, aby odhalil svým dětem část ze své podivuhodné prozřetelnosti.“

Po této výpovědi jej noviny New York Times ostře zkritizovaly za „naprostý nedostatek vědeckého ducha“ kvůli tomu, že řekl, že jeho křesťanská víra je nezbytná k jeho práci.

Ty noviny prostě nepochopily spojitost mezi křesťanstvím a prací. Všichni věřící na pracovišti mohou demonstrovat lidem ve světě den za dnem tu stejnou spojitost mezi křesťanstvím a prací.

Velký vědec Albert Einstein chodil do práce do své laboratoře se svým zápisníkem, tužkou a se svou myslí otevřenou na nápady od Všemohoucího. Po letech bezvýsledného úsilí se říká, že předtím, než Einstein přišel na teorii relativity, měl o ní nejprve vidění. Washington a Einstein ovlivnili svět, ve kterém žili, a my stejně tak můžeme ovlivnit náš svět, ve kterém žijeme.

OTEC NAŠÍ VÍRY

Písmo nám říká v Římanům 4:12, abychom kráčeli ve šlépějích víry našeho otce Abrahama. Ano, Abraham chodil vírou a ve svém pokročilém věku měl syna Izáka. Prozkoumejme však ještě něco jiného ze života Abrahama.

Genesis 21:22: *V té době řekl Abímelek a Píkol, velitel jeho vojska, Abrahamovi: "Bůh je s tebou ve všem, co činíš."*

Abímelek byl velitelem, mohli bychom říci šéfem v místě, kde žil Abraham. Jsem si jist, že Abímelek, stejně jako král v Babylónu, nebyl duchovní osobou, a o to méně věřil v Boha.

V přirozenu měl Abímelek moc nad Abrahamem. Přesto vidíme, že jde za Abrahamem a prosí ho, aby s ním a jeho potomky jednal vlídně. Co vedlo Abímeleka k tomu, aby přišel za Abrahamem, za mužem, který byl v jeho zemi cizincem a vandrákem?

Abímelek sledoval Abrahamův život a jeho moudrost, kterou měl v každodenních životních situacích. Mimoto viděl, jak byl Bůh s ním ve všem, co činil.

Pomyslete, jaký to bude mít dopad, když věřící v tomto národě a po celém světě půjdou do světa a budou žít své životy způsobem, díky kterému lidé z jejich blízkého okolí řeknou: „Bůh je s vámi ve všem, co činíte.“

Znamená to snad, že všichni ti lidé přijdou k poznání Pána jako svého osobního zachránce? Ne, ale někteří ano. A všichni ti nevěřící tak budou mít příležitost vidět jasně zářící světla křesťanů a změnu, kterou víra způsobuje v jejich každodenním životě.

ABRAHAMŮV VNUK

Dále je zde Jákob, Abrahamův vnuk. U Lámana pracoval již 14 let a vnímal, že je čas, aby z práce odešel a aby se on, jeho ženy a děti vrátili zpět do rodné země. V Genesis 30:25 Jákob podává výpověď z práce. Všimněte si následujícího verše. Může být cílem každého křesťanského pracovníka, aby mu šéf řekl to stejné, co řekl Lában Jákobovi. Líbí se mi překlad podle Bible Krále Jakuba, Genesis 30:27: *Jestliže jsem nalezl*

45 Ty, tvá práce, tvůj národ

*milost před očima tvýma, prosím zůstaň, **poznal jsem ze zkušenosti, že mi Hospodin požehnal kvůli tobě.*** (přel. z orig.)

Pamatujte, Lában nebyl křesťan, uctíval modly, a přesto hned rozpoznal, že Bůh žehná jeho obchodům díky Jákobovi. Pomyslete na to, kdyby všichni Jákobové v Americe pracovali stejným způsobem, že by všichni Lábanové v Americe řekli to, co řekl náš Lában Jákobovi! Představte si ten dopad na naši ekonomiku a přemýšlejte nad vlivem, proudícím z těla Kristova do světa!

V Písmu se Bůh více než jednou nazývá „Bohem Abrahama, Izáka a Jákoba.“ Abraham a Jákob ovlivnili svět skrze své pracovní zkušenosti. A co Izák? Víme, že i v období hladomoru zaséval a sklídl stonásobek! (Genesis 26:12). Toho si nemohli nevšimnout ti, co byli okolo něj. (Genesis 26:14-16)

Protože uctíváme Boha Abrahama, Izáka a Jákoba, máme pádný důvod očekávat, že vliv, který Abraham, Izák a Jákob přinesli do své práce, může být **v našich životech dvojnásobný**, ať už máme jakékoliv zaměstnání.

6. kapitola

VLIV NA NÁROD

Existují čtyři možné úrovně úvah křesťanů o práci.

1. Tou nižší úrovní je, že vidíte sami sebe jako válečného zajatce v nepřátelském táboře. Jste nuceni dělat něco, do čeho se vám vůbec nechce, a možná vidíte velmi malou naději, že se jednou z tohoto tábora dostanete. Moc se to neliší od pohledu, jaký může mít mnoho lidí na svou pracovní zkušenost.

2. Tuto úroveň můžeme přirovnat ke sportovní události, která končí nerozhodně, oba týmy mají stejné skóre. Jako křesťan uplatňujete některé z biblických principů a jste odhodláni, že nedovolíte, aby vás

47 Ty, tvá práce, tvůj národ

pracoviště negativně ovlivňovalo. Ale na druhé straně máte malou naději, že dokážete ovlivnit pracoviště celkově.

3. Tato úroveň je zlepšení oproti předešlým dvěma. Hledáte Boha z celého svého srdce. Věříte, že práce je duchovní, děláte, co vám Bůh řekne, a osobně zažíváte některá vítězství ve svém pracovišti.

4. Tato úroveň je stejná jako třetí úroveň, navíc jen s jedním rozdílem: **nejen, že zažíváte Boží proměňující moc osobně v práci, ale zároveň pracujete na poslání přetvářet pracoviště pro Boží slávu.**

Když jsem poprvé začal sloužit na téma práce na začátku devadesátých let, kladl jsem důraz na osobní vítězství v životě člověka. Jestliže by někdo dělal práci Božím způsobem, sklízel by Boží odměny na pracovišti. Všechno je to pravda, ale v posledních letech se mnoho věcí začíná významně měnit. Zažil jsem to v Americe i v zámoří, obzvláště v Bělorusku. Střed pozornosti a nejsilnější pomazání je nyní zaměřeno na to, že když věřící vykonávají svou práci Božím způsobem, Boží plán změny národa se stává reálným!

Jsem si vědom toho, že jde o odvážné tvrzení. Pojdme nyní do 4. kapitoly Exodu a prostudujme život Mojžíše. Jako mladý muž ve věku čtyřiceti let (ano, nazývám čtyřicetiletého muže mladým, obzvláště když se člověk má dožít 120 let, tak jako Mojžíš) měl Mojžíš nejlepší vzdělání, jaké bylo možné nabídnout na nejlepších univerzitách v Egyptě. Měl také obrovskou touhu pomáhat lidem, až takovou, že zabil jednoho Egyptana, ve své snaze pomoci Izraelitům. To mu jen způsobilo problémy s faraonem, a proto z Egypta utekl. Dalších 40 let pásal ovce na odlehle straně pouště. Zřejmě to není ten typ zaměstnání, které by si člověk spojil se změnou osudu národa.

Teď je Mojžíšovi 80 let. Bůh shlédne dolů a vidí, že nyní je Mojžíš připraven vyvést Izrael z Egypta. On si nemyslel, že je připravený, ale Bůh věděl, že je.

Jaký je rozdíl mezi Mojžíšem nyní, ve věku 80, a tehdy, když mu bylo 40 let? Během těch čtyřiceti let se Mojžíš naučil, jak být křesťanem na pracovišti! Charakterové vlastnosti se v něm zformovaly, převážně díky jeho pracovním zkušenostem. Mohu to tvrdit, protože Mojžíš strávil

většinu svého času prací - učil se, jak se starat o ovce. Když vyváděl Izrael z Egypta, pořád se staral o ovce, avšak nyní již o lidské ovce.

V Exodu 3. kapitole se Bůh zjevuje Mojžíšovi v hořícím keři, zatímco Mojžíš pracoval. Bůh se nám může zjevit s život měnicími zážitky, zatímco také pracujeme!

Bůh říká Mojžíšovi, aby šel do Egypta a vysvobodil Izrael ze zajetí. V Exodu 4:1 se ptá Mojžíš Boha, co má dělat, jestli mu Izraelci neuvěří. A v druhém verši se ho Bůh ptá: "Co to máš v ruce?" „Hůl,“ odpověděl Mojžíš.

Po delší rozmluvě Mojžíš souhlasí s přijetím povolání a vrací se do Egypta.

V kapitole 4, verši 20 je napsáno: „Mojžíš tedy vzal svou ženu a syny, posadil je na osly a vracel se do egyptské země. A do ruky si vzal **BOŽÍ HŮL.**“

V Exodu 4:2 ji jednoduše pojmenovává hůl. V Exodu 4:20 už ji nazývá Boží holí. Je to ta stejná hůl, kterou Mojžíš použil k vykonání zázraků, které vysvobodily Izraelity z egyptského zajetí, včetně toho „velkého zázraku,“ kterým bylo zázračné překročení Rudého moře. Moře se rozestoupilo, když Mojžíš pozvedl svou hůl a vztáhl ruku nad moře (Exodus 14:16-21).

Klíčová otázka zní: „Co jeho hůl představovala?“ **Mojžíšova hůl představovala celkový souhrn jeho pracovních zkušeností.** Každý den, co šel Mojžíš do práce jako pastýř, vzal si svou hůl a používal ji ke své práci s ovce. Stejná hůl byla použita ke změně osudu celého národa.

Jednoho dne ke mně Bůh ohledně této věci promluvil. Bůh si použil celkový souhrn pracovních zkušeností člověka, aby změnil osud celého národa. **Myslete si, že je možné, aby si Bůh použil celkový souhrn našich pracovních zkušeností, aby změnil osud našeho pracoviště, naší veřejnosti a nakonec našeho národa? Já ano.**

PRÁCE JEDNOHO ČLOVĚKA A 11. ZÁŘÍ

Každý si dovede vybavit útoky na Ameriku 11. září 2001. Tři dny po útoku (v ten den byla také svatba mé dcery) se konala modlitebni

49 Ty, tvá práce, tvůj národ

bohoslužba v Národní Katedrále ve Washingtonu D. C., které se účastnil také prezident Bush a nespočet hodnostářů z celého světa. Bylo to vysíláno celosvětově.

Někteří tvrdí, že Billy Graham tam měl své vůbec nejlepší kázání a zřetelně prezentoval evangelium. Prezident přednesl lidem slova útěchy. Tato bohoslužba se stala nejsledovanější náboženskou bohoslužbou v lidských dějinách. Tato služba měla uklidňující vliv na lidi, kteří se divili tomu, kam až se svět dostal.

Co ví jen pár lidí, je úloha, kterou sehrála jedna mladá slečna, která dala tu bohoslužbu dohromady. Charity Wallace je 26 let a je součástí prezidentského podpůrného týmu v Bílém domě. Když nastal okamžik svěřit někomu klíčovou roli pro zorganizování národní modlitební bohoslužby, aby sloužila národu a světu, Bůh si vyvolil Charity.

Charity vzpomíná na tuto událost následovně:

„Úterý 11. září 2001 pro mne začalo jako obvyklý den, stejně jako pro většinu z nás. Po příchodu do práce v 8:00 jsem přišla ke stolu a nasadila si sluchátka, abych si poslechla pastora Jacka Hayforda v rádiu od 8:00 do 8:30, jak to vždy dělávám. Pak jsme si šly se spolupracovnicí Stefanií přes ulici koupit housky.

Na cestě zpět jsem zahlédla v jedné z kanceláří televizi, která vysílala záběry mrakodrapů Světového obchodního centra v plamenech. Zeptala jsem se, proč je Světové obchodní centrum v plamenech, a mírně zpanikařený asistent nás informoval, že dvě letadla narazila do dvojčat. Zatím to nešlo moc registrovat, ale pomalu začala nastávat možnost terorismu.

Hned jsem se chtěla vrátit do naší kanceláře, abychom mohly sledovat zprávy. Jakmile jsme se Stefanií zabočily za roh, vyšla ze své kanceláře další kolegyně, s očima vytřeštěnýma strachem. Snažila se nám popsát, co se děje. Já jsem si začínala uvědomovat, že je něco hodně špatně. Začala jsem přemýšlet a navrhopat lidem v naší kanceláři, abychom opustili budovu.

Neodešla jsem hned, ale začala jsem se modlit za Boží ochranu. O pár minut později zprávy CNN oznamovaly, že Bílý dům je evakuován. Scéna na chodbách staré Správní budovy vypadala nadrealisticky. Lidé

vybíhali z budovy, hromadně prchali k nejbližším východům. S rychlým tlukotem srdce jsme také běželi po schodišti dolů a zvažovali, kterou cestou jít. Bylo to jako sledování filmu, kterého jsme se ale účastnili také. Viděla jsem autokolonu místopředsedy, která stála před Západním křídlem, a americkou Tajnou službu, chystající se k odjezdu. Brány Západního správního vjezdu byly otevřené, aby nám umožnily rychlý únik a uniformovaní policisté křičeli: „Utíkejte!“

Nechala jsem na záznamníku zprávu rodičům, že opouštím Bílý dům a aby se za mě modlili! Jakmile jsme zašli za roh směrem k Sedmnácté ulici, každý vzhlížel k obloze. Letadlo s pasažéry kroužilo nad Bílým domem v nepravidelných kruzích.

Lidé křičeli na uniformované policisty a na agenty Tajné služby: „Kam máme jít?“ Jejich odpověď jednoduše zněla: „Utíkejte, jak nejrychleji můžete - dostaňte se co NEJDÁLE od Bílého domu.“ Jaký pohled na zběsilé a hromadně vybíhající lidi to musel být pro ty, kteří ve svých autech zastavovali na Sedmnácté ulici.

Při mém běhu k autu jsem volala své matce na mobil. Snažila jsem se přijít na únikový plán, protože jsme si nebyli jisti, zdali ten teror už skončil. Se Stefanií jsme naskočily do mého auta, stojícího blízko Washingtonského pomníku. To bylo děsivé, protože nás napadlo, že letadlo může narazit i do něj. Směřovaly jsme dál na Třidu konstituce. Modlila jsem se k Bohu, aby auto obklopil svými anděly, aby nás chránili na cestě domů, a prohlašovala jsem Boží zaslíbení z Žalmy 91:7: „Byť jich po mém boku padlo tisíc, byť i deset tisíc mně po pravici, mne nestihne nic takového.“

Z Pentagonu stoupal kouř. Letadlo, které nad námi dříve kroužilo, zmizelo. Směřovaly jsme do mého domu, ale cítily jsme se nejisté na každém kroku. Věděla jsem, že je riskantní jet okolo Ministerstva zahraničí, ale nejkratší cesta domů vedla přes Roosveltův most. Byla jsem nervózní z toho, abychom na most vjely, ale byla to jediná cesta, která nás měla dovést z města domů. Bezpečně jsme most přejely a vjely jsme na dálnici směrem domů. V tu chvíli rádiové zprávy oznamovaly, že se první věž obchodního centra zřítíla. Bylo to tak nadrealistické a tak děsivé. Už jsem se ani nemohla nikomu dovolat, vypadlo spojení.

51 Ty, tvá práce, tvůj národ

Mým prvním instinktem bylo jet napříč Státy za svou rodinou. Začala jsem si balit kufr a plánovat cestu domů. V tom se ve mně ozval malý tichý hlas, který mi říkal, ať zůstanu, kde jsem - byl to okamžik testování mé víry. To bylo potvrzeno rozhovorem mezi mou matkou a pastorem Scottem Bauerem, starším pastorem mého sboru v Los Angeles. Pastor Scott řekl, že mu Bůh dal slovo pro mě. Řekl: „Bůh zasadil Charity do Bílého domu právě pro TENTO okamžik. Není tam jen proto, aby tvořila prezidentovi rozvrh, ale také z důvodu, aby se přimlouvala za pana prezidenta a za národ právě teď. Stejně jako za dob Ester: „Pro okamžik, jako je tento.“

Toto je vysoká cena pro dívku, která chce být se svou rodinou a přáteli v Kalifornii. V úterý večer jsem měla telefonát a bylo mi nařízeno, abych přišla ve středu ráno do kanceláře. Bylo velmi těžké se vrátit, ale bylo třeba některé věci dodělat. Trošku s chvěním, ale i s nadpřirozeným pokojem v srdci, jsem šla ve středu ráno do práce. Okolo 11. hodiny ranní jsem byla požádána, abych shromáždila všechny informace z modlitební bohoslužby v Národní katedrále, kterou jsem dříve organizovala k příležitosti prezidentova uvedení do úřadu. Ve středu v 17h odpoledne jsme se dozvěděli, že prezident Bush se svou ženou přijdou do Národní katedrály na Národní den modlitby a vzpomínky v pátek 14. září v poledne.

Na přípravu inaugurace jsme tehdy měli 31 dní. Nyní jsme měli pouze 31 hodin k naplánování Národního dne modlitby a památky pro národ. Je úžasné vidět, jak je Bůh věrný i v takovéto situaci. Bylo mi tehdy velkou ctí být vedoucím plánování modlitební bohoslužby během inaugurace a Bůh věděl, že budu potřebovat všechny tyto informace pro tento den.

Pracovali jsme na programu bez přestávky, pozývali jsme mluvčí, zajišťovali lety s dopravním oddělením a s Federálním leteckým úřadem (všechna letiště byla po útoku uzavřena). Ve čtvrtek, uprostřed všech schůzí a plánovacích zasedání, jsme museli opět opustit budovu. Je hrozné vyjít z kanceláře a vidět všechny ty lidi běžet po schodech, aby se dostali do bezpečí. Ale hluboko uvnitř jsem věděla, že Bůh je s námi.

Bůh měl opravdu svou ruku rozprostřenou nad touto situací, protože všechno šlo hladce a skvěle.

Následující neděli jsem uvažovala o tom, jak výrazně se život změnil a že už asi nikdy nebude stejný. Bůh mi připomněl: „Ano, život se změnil, ale já (Bůh) jsem STEJNÝ.“ On je tentýž včera i dnes i na věky! Tento verš pro mě teď znamená mnohem více.“

Charity měla nejprve pokušení dostat se co nejdál od Washingtonu, jak jen bylo možné, ale zůstala a Bůh si ji použil, aby sehrála klíčovou roli v organizaci bohoslužby, která posloužila miliónům, i když nebyla kazatelkou.

VE STŘEDNÍ AMERICE TO FUNGUJE

Ještě jednou z knihy Eda Silvosa:

„Jedním neuvěřitelným příkladem ze současné doby je město Almolonga v Guatemale. Přes 90% jeho populace tvoří křesťané. Všechny bary a věznice byly nadobro zavřeny. Kriminalita neexistuje. Zemědělská pospolitost v Almolonze je charakterizována neobyčejnou úrodou, kterou vyváží do států celé Střední Ameriky. Chudoba a nezaměstnanost vymizely. Tento neobyčejný příběh byl zdokumentován v nesmírném počtu knih. V každém případě je nutno dodat, že probuzení v Almolonze je probuzením na pracovišti.

Almolonga by neměla být výjimkou; spíše by se měla stát normou. Uměli byste si na malou chvíli představit, co by se stalo, kdyby se stejné probuzení mělo konat na Wall Street, v údolí Siliconu, anebo na nových tržištích v Asii?

KAŽDÝ PROJEV VLÍDNOSTI JE VÝZNAMNÝ

Malá skupina třech až čtyř křesťanů stála ve frontě v závodní jídelně. Jiná žena šla ke svému stolu, uklouzla, jídlo se rozletělo a sklenice se roztříštila po celé podlaze. Bez přemýšlení jeden z křesťanů začal ten nepořádek uklízet. Žena, které spadl tácek s jídlem, byla tak přemožena ochotou toho křesťana, že s ním začala budovat přátelství. Tento čin

53 Ty, tvá práce, tvůj národ

vídnosti zanechal také dojem na dalším zaměstnanci, který byl Mormonomem. Tento Mormonský zaměstnanec nakonec přivedl celou svou rodinu do církve a odevzdal své srdce Pánu. Příležitosti cítit Ježíše před očima ostatních se nám naskytnou většinou **každý den**, kdy jdeme do práce.

Odevzdáme-li své pracovní zkušenosti Bohu, aby byly použity k Jeho slávě a cti, a je-li největší touhou v našem srdci sloužit Ježíši v práci, pak Bůh učiní s našimi „holemi“ ohromné věci.

VÝZNAM NÁSADY NA KOŠTĚ

Nedávno jsem kázal v církvi, která je ve své počáteční fázi. Měli jsme dvě shromáždění na téma práce. Když předvádím příběh Mojžíše, většinou používám ulomenou větev ze stromu. Na tomto shromáždění jsem ale použil násadu na koště, kterou mi pastor dal. Skvěle jsme si to nedělní večerní shromáždění užili. Společný čas jsme zakončili vyprávěním o Mojžíšovi a jeho holi.

Každá osoba v církvi měla tu násadu na koště držet (měla reprezentovat jejich zkušenosti z práce) a odevzdat v modlitbě svou pracovní zkušenost Boží slávě. Pastor se nechal tak unést, že poté, co se všichni domodlili, pověsil násadu na koště za kazatelnu, kde ji každý uvidí vždy, když budou mít shromáždění.

Členové té církve si tak budou vždy připomínat Boží plán získávání lidí, což jim postupně zajistí vybudování jejich mladého sboru. Nemají mnoho finančních prostředků na reklamu. Nevlastní novou luxusní budovu. Nemají profesionální službu pro zvučení hudby, ale co mají, je mnohem cennější než kterákoliv z těch věcí.

Mají schopnost přinášet svá těla jako živou oběť, stejně jak o tom mluví Nová smlouva (Římanům 12:1). Mají schopnost uvést v praxi slova některých písní, které zpívají; např. v jedné z mých oblíbených je fráze: „Každým nádechem mým, každou chvílí, kterou bdím, se Tobě, Pane, vydávám.“

Lidé této kongregace a kterékoli jiné kongregace, kteří se pro to rozhodnou, mají schopnost jít do práce duchovně myslící v pondělí ráno

a být plno-časovými služebníky smíření, lidmi, kteří slovem a skutky pomáhají obnovit vztah mezi lidmi a Pánem Ježíšem. (2. Korintským 5:19)

Většinu času svého dne trávíme na pracovišti. Zcela logicky bychom řekli, že nejvíce našich slov a skutků se odehraje právě tam, zkrátka proto, že tam trávíme většinu času. Časem, když si jsme vědomi „vědomi svého pomazání,“ zdolají naše životy vzdor i toho nejméně zaujatého nevěřícího tím, že si všimne rozdílu, který v nás Ježíš den za dnem koná.

Tím jsem ohromně nadšen. Je to něco, co zvládne každý kdekoliv a kdykoliv. Jednou jsem slyšel nebo četl toto prohlášení: **„Vše, co On potřebuje, je vše, co máme, a vše, co máme, je vše, co On potřebuje.“** Byla to pravda v Mojžíšově případě, když se mu Bůh zjevil v hořícím keři. Vše, co měl, byla jeho pracovní zkušenost; a přece to Bohu stačilo k tomu, aby změnil osud národa.

Možná že vše, co můžeš Bohu nabídnout, je tvá pracovní zkušenost. To bohatě stačí Bohu, aby způsobil změnu v tomto světě.

BOŽÍ NÁPAD

Můj přítel David Mallonee vypráví tento příběh ve své skvělé knize o financích: „Prosté finance“ (v orig. „Foolproof Finances“). Jeden mladý muž byl povoláním tesař, miloval Boha a rád sloužil mladistvým. Poctivě platil desátky a jednoho dne přišel s nápadem vybudovat skateboardový park, aby si mladí mohli užít svých skateboardů do sytosti.

Díky svým konstrukčním dovednostem pro něj nebylo složité vybudovat rampy, stánek s občerstvením a další části zařízení. Jakmile se park otevřel, začaly k němu chodit davy mládeže. A v dnešní době tam chodí průměrně 2000 mladých za měsíc.

Jeho příjem se výrazně zvýšil, ale to na tom nebylo to nejlepší. To nejlepší bylo, že měl příležitost s mládeží pravidelně mluvit, aby **s nimi vybudoval přátelství** a pozitivně je ovlivnil pro Ježíše.

Co se mi na tomto příběhu nejvíce líbí, je způsob, jakým se prolíná lidská pracovní zkušenost a získávání lidí pro evangelium. To je to, co

55 Ty, tvá práce, tvůj národ

chce Bůh činit skrze všechny své lidi, ať bydlíte kdekoliv, ať pracujete kdekoliv.

Dovolte mi říct, že i když práce není Božím mistrovským plánem evangelizace, je to **hlavní příležitost** pro každého z nás a je příliš cenná na to, abychom ji přehlíželi!

Nevím, jaké zaměstnání máte, ale úžasná věc je, že na tom Bohu nezáleží. On využije **každý typ** zaměstnání. Pokud se tyto věci dotkly vašeho srdce a vybídlly vás ohledně vaší pracovní zkušenosti, tak se prosím připojte k této modlitbě odevzdání se Pánu.

Drahý Pane, děkuji Ti za tu výsadu, že mohu chodit do práce každý den. Každý den je pro mě jednou z hlavních příležitostí jít do světa. Pomoz mi, Pane, aby každý den má mysl zůstávala upřená na věci nade mnou. NECHODÍM do práce jenom proto, abych si vydělal peníze na zaplacení účtů. Chodím do práce jako plno-časový služebník Ježíše Krista ve službě smíření. Modlím se za to, aby má slova a skutky každý den přitahovaly lidi k Tobě. Ježíši, chci, aby mé světlo svítilo úplně jasně uprostřed temného světa.

Protože mám v sobě Toho většího Boha, který je větší než věci ve světě, zavazuji se k tomu, abych pracoval lépe a moudřeji než ti, kteří Tě neznají. Ne abych získal uznání, ale abych ukázal cestu k Tobě, když lidé uvidí, proč jsem takový, jaký jsem.

Děkuji Ti, Pane, že Tvé království, Tvá spravedlnost, pokoj a radost ve mně silně žijí ve jménu Ježíš.

Amen.

Tuto publikaci je možné objednat na adrese
ČZB sbor F-M, Střítež 53, 739 59
www.centrumviry.cz
czbfm@centrum.cz

